

Bruxelles, 5. ožujka 2026.
(OR. en)

15445/1/25
REV 1

**Međuinstitucijski predmet:
2023/0112(COD)**

EF 371
ECOFIN 1519
CODEC 1820
PARLNAT
ECB

ZAKONODAVNI AKTI I DRUGI INSTRUMENTI

Predmet: Stajalište Vijeća u prvom čitanju s ciljem donošenja DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu mjera rane intervencije, uvjeta za sanaciju i financiranja mjera sanacije te Direktive 2014/24/EU u pogledu usluga vrednovanja u sanaciji - Vijeće usvojilo 5. ožujka 2026.

DIREKTIVA (EU) 2026/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od ...

**o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu mjera rane intervencije,
uvjeta za sanaciju i financiranja mjera sanacije
te Direktive 2014/24/EU u pogledu usluga vrednovanja u sanaciji**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom³,

¹ SL C 307, 31.8.2023., str. 19.

² SL C 349, 29.9.2023., str. 161.

³ Stajalište Europskog parlamenta od 24. travnja 2024. (SL C, C/2025/3753, 17.9.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3753/oj>) i stajalište Vijeća u prvom čitanju od 5. ožujka 2026. (još nije objavljeno u Službenom listu). Stajalište Europskog parlamenta od ... (još nije objavljeno u Službenom listu).

budući da:

- (1) Okvir Unije za sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava („institucije”) uspostavljen je nakon globalne financijske krize 2008. – 2009. i nakon što je Odbor za financijsku stabilnost u listopadu 2011. prvi put objavio publikaciju naslovljenu „Ključna svojstva djelotvornih postupaka sanacije financijskih institucija”. Okvir Unije za sanaciju čine Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁴ i Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća⁵. Oba zakonodavna akta primjenjuju se na institucije i druge subjekte obuhvaćene područjem primjene te direktive ili te uredbe („subjekti”). Cilj je okvira Unije za sanaciju uredno upravljati propašću institucija i subjekata očuvanjem njihovih ključnih funkcija i izbjegavanjem prijetnji financijskoj stabilnosti uz istodobnu zaštitu deponenata i javnih sredstava. Osim toga, njegov je cilj potaknuti razvoj unutarnjeg bankarskog tržišta stvaranjem usklađenog sustava za koordinirano rješavanje prekograničnih kriza i izbjegavanjem narušavanja tržišnog natjecanja i rizikâ od nejednakog postupanja.

⁴ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

- (2) Nakon nekoliko godina provedbe okvir Unije za sanaciju ne postiže željene rezultate u pogledu pojedinih ciljeva. Osobito, iako su institucije i subjekti ostvarili znatan napredak u pogledu mogućnosti sanacije, čemu su posvetili znatna sredstva, posebno povećanjem kapaciteta pokrića gubitaka i dokapitalizacije te nadopunom aranžmana financiranja sanacije, okvir Unije za sanaciju rijetko se koristi. Naprotiv, na propast određenih manjih i srednjih institucija i subjekata obično se odgovara neusklađenim nacionalnim mjerama. Umjesto da se primjenjuju sigurnosne mreže koje financira sam sektor, kao što su aranžmani financiranja sanacije, i dalje se troši novac poreznih obveznika. Čini se da su razlog tomu nedostatni poticaji. Ti nedostatni poticaji rezultat su međudjelovanja okvira Unije za sanaciju i nacionalnih pravila, pri čemu se široko diskrecijsko pravo sanacijskih tijela pri provedbi procjene javnog interesa ne provodi uvijek u skladu s planiranom primjenom okvira Unije za sanaciju. Okvirom Unije za sanaciju rijetko se koristilo i zbog rizika da će deponenti institucija koje se financiraju depozitima snositi gubitke kako bi se osiguralo da te institucije mogu pristupiti vanjskom financiranju u sanaciji, osobito ako ne postoje druge obveze prihvatljive za *bail-in*.

Naposljetku, činjenica da su pravila o pristupu financiranju izvan sanacije manje stroga nego pravila o pristupu financiranju u sanaciji odvrtila je od primjene okvira Unije za sanaciju u korist drugih rješenja, u okviru kojih se umjesto upotrebe sredstava institucija ili subjekata ili sredstava iz sigurnosnih mreža koje financira sam sektor često troši novac poreznih obveznika. To pak stvara rizike od fragmentacije, rizike od neoptimalnih ishoda u upravljanju propašću institucija i subjekata, posebno manjih i srednjih institucija i subjekata, kao i oportunitetne troškove zbog neiskorištenih financijskih sredstava. Stoga je potrebno osigurati djelotvorniju i dosljedniju primjenu okvira Unije za sanaciju te osigurati da se on može primjenjivati kad god je to u javnom interesu, među ostalim za određene manje i srednje institucije koje se ponajprije financiraju depozitima i nemaju dovoljno drugih obveza prihvatljivih za *bail-in*.

- (3) Jedan je od glavnih ciljeva preispitivanja Direktive 2014/59/EU bolje zaštititi novac poreznih obveznika osiguravanjem toga da se okvir za sanaciju može primijeniti kad god je to potrebno. Upotreba novca poreznih obveznika trebala bi se znatno smanjiti uvođenjem revidiranog okvira radi osiguravanja češće i djelotvornije upotrebe sigurnosnih mreža koje financira sam sektor, uključujući aranžmane financiranja sanacije.
- (4) Intenzitet i razina detaljnosti potrebnog planiranja sanacije za društva kćeri koja nisu utvrđena kao sanacijski subjekti ovise o veličini dotičnih institucija i subjekata, njihovu profilu rizičnosti, njihovoj ulozi u pružanju ključnih funkcija, njihovim temeljnim linijama poslovanja, njihovoj važnosti za kontinuitet poslovanja grupe nakon sanacije i sanacijskoj strategiji grupe te o važnosti društva kćeri u državi članici u kojoj ima poslovni nastan, uključujući njegovu potencijalnu sistemsku važnost i njegov potencijalni učinak na dostupna financijska sredstva sustava osiguranja depozita u slučaju likvidacije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Stoga bi sanacijska tijela trebala moći uzeti te čimbenike u obzir pri utvrđivanju mjera koje treba poduzeti u odnosu na takva društva kćeri i prema potrebi primijeniti razmjeran pristup.

- (5) Nakon što se utvrdi da institucija ili subjekt propadaju ili je vjerojatno da će propasti i sanacijsko tijelo zaključi da njihova sanacija nije u javnom interesu, institucija ili subjekt koji se likvidiraju na temelju nacionalnog prava u konačnici će izići s tržišta. U takvim slučajevima plan sanacije te institucije ili subjekta više nije potreban, neovisno o tome je li nadležno tijelo toj instituciji ili subjektu već oduzelo odobrenje za rad. Isto vrijedi i za preostalu instituciju u sanaciji nakon prijenosa imovine, prava i obveza u okviru strategije prijenosa. Stoga je primjereno odrediti da u takvim situacijama nije potrebno donijeti planove sanacije.
- (6) Postupak u skladu s kojim subjekti koji su dio grupe sanacijskim tijelima dostavljaju informacije za izradu planova sanacije trebao bi biti usklađen s postupkom iz Direktive 2014/59/EU za dostavljanje informacija za praćenje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze (MREL) kako bi se izbjegli nepotrebni troškovi i složenost.

- (7) Sanacijska tijela trenutačno mogu odlučiti zabraniti određene raspodjele ako institucija ili subjekt, neovisno o tome je li sanacijski subjekt, ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kad se on razmatra uz MREL. Međutim, u određenim će situacijama institucija ili subjekt možda biti dužni ispuniti MREL na drukčijoj osnovi od one na kojoj su dužni ispuniti zahtjev za kombinirani zaštitni sloj. Pritom postaje neizvjesno u kojim uvjetima sanacijska tijela mogu izvršavati svoje ovlasti zabrane raspodjele i u kojim se uvjetima može izračunati najveći raspodjeljivi iznos u odnosu na MREL. Stoga bi trebalo utvrditi da bi u tim slučajevima sanacijska tijela trebala izvršavati ovlast zabrane određenih raspodjela na temelju procijenjenog zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj koji proizlazi iz metodologije utvrđene u delegiranom aktu donesenom na temelju članka 45.c stavka 4. Direktive 2014/59/EU. Kako bi se osigurale transparentnost i pravna sigurnost, sanacijska tijela trebala bi o procijenjenom zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj obavijestiti instituciju ili subjekt, koji bi potom taj procijenjeni zahtjev za kombinirani zaštitni sloj trebali objaviti.

- (8) Mjere rane intervencije uvedene su kako bi nadležna tijela mogla riješiti problem pogoršanja financijske i ekonomske situacije institucije ili subjekta te što više smanjiti rizik i posljedice moguće sanacije. No, s obzirom na to da nije sigurno koji su okidači za primjenu tih mjera rane intervencije, kao i da se one djelomično preklapaju s nadzornim mjerama, mjere rane intervencije rijetko se koriste. Stoga bi trebalo pojednostavniti i razraditi uvjete za primjenu tih mjera rane intervencije. Da bi se otklonile dvojbe o uvjetima i vremenskom okviru za smjenu upravljačkog tijela institucije ili subjekta i imenovanje privremenih upravitelja, te bi mjere trebalo izričito svrstati u mjere rane intervencije i njihovu primjenu temeljiti na istim okidačima. Pod posebnim uvjetima postupna likvidacija aktivnosti može biti troškovno učinkovito rješenje kojim se instituciji ili subjektu sa slabim poslovnim modelom olakšava izlazak s tržišta, čime se izbjegava dugotrajan pad koji završava propašću institucije ili subjekta.

Nadležna tijela trebala bi imati ovlast za ranu intervenciju kako bi zatražila da se podnese plan koji treba provesti u slučaju dobrovoljne likvidacije aktivnosti institucije ili subjekta, a odluku o provedbi takvog plana prepustiti dotičnoj instituciji ili subjektu. Nadležna tijela trebala bi biti obvezna da pri izvršenju ovlasti za ranu intervenciju odaberu odgovarajuće mjere za rješavanje određene situacije u skladu s načelom proporcionalnosti. Kako bi mogla uzeti u obzir reputacijske rizike ili rizike povezane s pranjem novca ili informacijskom i komunikacijskom tehnologijom, nadležna tijela trebala bi uvjete za primjenu mjera rane intervencije ocijeniti ne samo na temelju kvantitativnih pokazatelja, kao što su kapitalni ili likvidnosni zahtjevi, razina financijske poluge, neprihodonosni krediti ili koncentracija izloženosti, nego i na temelju kvalitativnih okidača. Postupak odlučivanja u vezi s mjerama rane intervencije trebao bi omogućiti njihovo brzo razmatranje i, prema potrebi, njihovu primjenu kako bi se izbjeglo daljnje pogoršanje stanja institucije ili subjekta.

- (9) Radi poboljšanja pravne sigurnosti trebalo bi ukloniti mjere rane intervencije iz Direktive 2014/59/EU koje se preklapaju s postojećim ovlastima na temelju bonitetnog okvira utvrđenog u direktivama 2013/36/EU⁶ i (EU) 2019/2034⁷ Europskog parlamenta i Vijeća. Osim toga, potrebno je osigurati da se sanacijska tijela mogu pripremiti za moguću sanaciju institucije ili subjekta. Nadležno tijelo stoga bi trebalo dovoljno rano obavijestiti sanacijska tijela o pogoršanju stanja institucije ili subjekta, a sanacijska tijela trebala bi imati ovlasti potrebne za provedbu pripremnih mjera. Kako bi se sanacijskim tijelima omogućilo da što brže odgovore na pogoršanje stanja institucije ili subjekta, važno je napomenuti da prethodna primjena mjera rane intervencije ne bi trebala biti uvjet sanacijskom tijelu da dogovori stavljanje institucije ili subjekta na tržište odnosno da zahtijeva informacije radi ažuriranja plana sanacije i pripreme vrednovanja.

⁶ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁷ Direktiva (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i izmjeni direktiva 2002/87/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU i 2014/65/EU (SL L 314, 5.12.2019., str. 64., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

Pri stavljanju na tržište institucije koja je član institucionalnog sustava zaštite, sanacijsko tijelo trebalo bi razmotriti mjere koje bi institucionalni sustav zaštite mogao poduzeti prije sanacije kako bi se izbjegao značajan rizik da će institucija propasti ili da je vjerojatno da će propasti. Radi osiguravanja dosljednog, koordiniranog, djelotvornog i pravodobnog odgovora na pogoršanje stanja institucije ili subjekta te radi pravilne pripreme za moguću sanaciju potrebno je poboljšati interakciju i koordinaciju nadležnih tijela i sanacijskih tijela. Čim institucija ili subjekt ispuni uvjete za primjenu mjera rane intervencije, nadležna tijela i sanacijska tijela trebala bi početi intenzivnije razmjenjivati informacije, uključujući privremene informacije, i zajednički pratiti stanje institucije ili subjekta.

- (10) Potrebno je osigurati pravodobno djelovanje i ranu koordinaciju nadležnog tijela i sanacijskog tijela dok institucija ili subjekt i dalje imaju kontinuitet poslovanja, no postoji značajan rizik da bi mogli propasti. Stoga bi nadležno tijelo trebalo što prije obavijestiti sanacijsko tijelo o takvom riziku. U toj bi obavijesti trebalo navesti razloge za procjenu nadležnog tijela te iznijeti pregled nekih od dostupnih alternativnih mjera privatnog sektora, nadzornih mjera ili mjera rane intervencije kojima se može spriječiti propast institucije ili subjekta u razumnom roku. Takva rana obavijest ne utječe na alternativne mjere privatnog sektora, uključujući mjere institucionalnog sustava zaštite, kojima bi se spriječila propast ili vjerojatna propast institucije ili subjekta u razumnom roku, i ne dovodi u pitanje postupke kojima se utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za sanaciju. Prethodna obavijest koju nadležno tijelo dostavlja sanacijskom tijelu o značajnom riziku od propasti ili vjerojatne propasti institucije ili subjekta ili o isteku određenog roka za provedbu mjera za uklanjanje takvog značajnog rizika ne bi trebala biti uvjet za kasnije utvrđivanje da institucija ili subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti niti bi na drugi način nužno trebala podrazumijevati to utvrđivanje.

Nadalje, ako se kasnije procijeni da institucija ili subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti i da nema alternativnih rješenja za sprečavanje te propasti u razumnom roku, sanacijsko tijelo mora donijeti odluku o tome hoće li poduzeti mjere sanacije. U tom slučaju pravodobnost odluke o primjeni mjere sanacije na instituciju ili subjekt može biti presudna za uspješnu provedbu sanacijske strategije, ponajprije zato što ranija intervencija u instituciji ili subjektu može doprinijeti stvaranju dostatnih razina kapaciteta pokrića gubitaka i likvidnosti za provedbu te strategije. Stoga je primjereno omogućiti sanacijskom tijelu da u bliskoj suradnji s nadležnim tijelom procijeni koji bi bio razuman rok za provedbu alternativnih mjera kako bi se izbjegla propast institucije ili subjekta. Kako bi se osigurao pravodoban ishod i sanacijskom tijelu omogućila pravilna priprema za moguću sanaciju institucije ili subjekta, sanacijsko tijelo i nadležno tijelo trebali bi redovito održavati sastanke, o čijoj bi učestalosti trebalo odlučiti sanacijsko tijelo, uzimajući u obzir okolnosti slučaja.

- (11) Okvir za sanaciju trebao bi se moći primjenjivati na sve institucije ili subjekte neovisno o njihovoj veličini i poslovnom modelu ako instrumenti dostupni u okviru nacionalnog prava nisu primjereni za upravljanje njihovom propašću. Međutim, neke ciljeve okvira potrebno je dodatno definirati kako bi se povećala usklađenost i promicala konvergencija. Cilj sanacije koji se odnosi na osiguravanje kontinuiteta ključnih funkcija usmjeren je na zaštitu financijske stabilnosti i realnoga gospodarstva. Stoga je potrebno osigurati da se ne obustavi pružanje ključnih funkcija. Posebno je potrebno pojasniti da bi, ovisno o konkretnim okolnostima, sanacijska tijela trebala moći zaključiti da se određene funkcije institucije ili subjekta smatraju ključnima čak i ako bi njihova obustava poremetila financijsku stabilnost ili usluge koje su bitne za realno gospodarstvo samo na regionalnoj razini. Kad je riječ o primanju depozita, sanacijska tijela trebaju obratiti dužnu pozornost na rizik od gubitka povjerenja deponenata koji drže depozite koji nisu obuhvaćeni Direktivom 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁸. Javna sredstva trebalo bi zaštititi tako da se na najmanju moguću mjeru svede oslanjanje na izvanredne javne financijske potpore, osobito ako se isplaćuju iz proračuna države članice. Deponente obuhvaćene Direktivom 2014/49/EU, ulagatelje obuhvaćene Direktivom 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁹, sredstva klijenata i imovinu klijenata također treba zaštititi.

⁸ Direktiva 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12.6.2014., str. 149.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

⁹ Direktiva 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. o sustavima naknade štete za investitore (SL L 84, 26.3.1997., str. 22.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1997/9/oj>).

- (12) Tijekom faze planiranja sanacije, pri odlučivanju o tome treba li instituciju odrediti za sanaciju, činjenica da se na instituciju primjenjuju pojednostavnjene obveze trebala bi sanacijskim tijelima općenito služiti kao pokazatelj da njezina sanacija u slučaju propasti ne bi bila u javnom interesu. Suprotno tomu, činjenica da se na instituciju ne primjenjuju pojednostavnjene obveze mogla bi upućivati na to da bi njezina sanacija u slučaju propasti bila u javnom interesu.

- (13) Likvidacija subjekta u redovnom postupku u slučaju insolventnosti mogla bi u nekim slučajevima ugroziti financijsku stabilnost i prekinuti pružanje ključnih funkcija. To bi, na primjer, mogao biti slučaj ako bi insolventnost vjerojatno dovela do gubitaka značajnog udjela depozita ili znatnih poteškoća u kontinuitetu pristupa depozitima te ako sanacijsko tijelo smatra da bi ti gubici ili te poteškoće mogli znatno utjecati na pružanje ključnih funkcija, na financijsku stabilnost zbog širenja štetnih učinaka ili na realno gospodarstvo. U takvim slučajevima vrlo je vjerojatno da bi postojao javni interes za pokretanje sanacije institucije ili subjekta umjesto njihove likvidacije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Kad se procjenjuje je li sanacija institucije ili subjekta u javnom interesu, trebalo bi što više uzeti u obzir i razliku između financiranja sredstvima iz sigurnosnih mreža koje financira sam sektor, to jest aranžmanâ financiranja sanacije ili sustava osiguranja depozita, s jedne strane, i financiranja sredstvima država članica iz novca poreznih obveznika, s druge strane. Takvo financiranje sredstvima država članica podrazumijeva veću vjerojatnost moralnog rizika i slabiji poticaj za tržišnu disciplinu. Stoga bi sanacijska tijela, pri procjeni cilja smanjenja na najmanju moguću mjeru oslanjanja na izvanredne javne financijske potpore, trebala dati prednost financiranju sredstvima iz aranžmanâ financiranja sanacije ili sustava osiguranja depozita u odnosu na financiranje jednakim iznosom sredstava iz proračuna država članica.

- (14) Pri poduzimanju procjene javnog interesa sanacijska tijela trebala bi procijeniti bi li bilo koji od ciljeva sanacije bio ugrožen u slučaju da se institucija ili subjekt koji propadaju likvidiraju u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti. Za mjeru sanacije ne bi trebalo smatrati da je potrebna radi javnog interesa ako nijedan od ciljeva sanacije nije ugrožen u slučaju da se institucija ili subjekt likvidira u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Ako sanacijsko tijelo procijeni da je barem jedan cilj sanacije ugrožen u slučaju likvidacije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, ishod procjene javnog interesa trebao bi biti negativan samo ako bi se likvidacijom institucije ili subjekta koji propadaju u redovnom postupku u slučaju insolventnosti ciljevi sanacije ostvarili ne samo u istoj mjeri kao i sanacijom, nego i djelotvornije.
- (15) Ako za instituciju ili subjekt koji propadaju nije pokrenut postupak sanacije, trebalo bi ih likvidirati u skladu s postupcima dostupnima u okviru nacionalnog prava. Takvi se postupci mogu znatno razlikovati među državama članicama. Iako je primjereno omogućiti dovoljno fleksibilnu primjenu postojećih nacionalnih postupaka, trebalo bi pojasniti određene aspekte kako bi se osiguralo da dotične institucije ili subjekti izađu s tržišta.

- (16) Trebalo bi osigurati da nadležno tijelo ili sanacijsko tijelo na temelju nacionalnog prava pokrene ili zatraži pokretanje postupka za likvidaciju institucije ili subjekta za koje je utvrđeno da propadaju ili je vjerojatno da će propasti, ali za koje nije pokrenut postupak sanacije. Ako je u okviru nacionalnog prava na temelju odluke dioničara moguća dobrovoljna likvidacija institucije ili subjekta, takva bi mogućnost trebala i dalje biti dostupna, a relevantno tijelo trebalo bi biti ovlašteno zatražiti pokretanje takvog postupka. Međutim, izostane li brzo djelovanje dioničara, trebalo bi osigurati da relevantno nacionalno tijelo poduzme mjere.
- (17) Također bi trebalo utvrditi da je konačni ishod postupaka likvidacije prekid bankarskih aktivnosti koji dovodi do izlaska s tržišta institucije ili subjekta koji propadaju. Ovisno o primijenjenom nacionalnom pravu, taj se ishod može postići na različite načine. To može uključivati prodaju institucije ili subjekta ili njihovih dijelova, prodaju određene imovine ili obveza ili postupnu likvidaciju, uključujući plaćanja i primanje depozita, s ciljem postupne prodaje njihove imovine radi isplate pogođenim vjerovnicima. Prekid bankarskih aktivnosti može također zahtijevati, među ostalim, ograničenje izdavanja novih obveza kako bi se pokrile samo potrebe za refinanciranjem koje proizlaze iz postojeće imovine tako da se ne produlji dospjeće obveza. Kako bi se povećala predvidljivost postupaka, taj bi se ishod trebao postići u razumnom roku.

- (18) Nadležna tijela trebala bi biti ovlaštena oduzeti odobrenje za rad instituciji ili subjektu isključivo na temelju činjenice da institucija ili subjekt propadaju ili je vjerojatno da će propasti, ali da za njih nije pokrenut postupak sanacije. Nadležna tijela trebala bi moći oduzeti odobrenje za rad radi potpore cilju likvidacije institucije ili subjekta u skladu s nacionalnim pravom, posebno u slučajevima kad se postupci dostupni u okviru nacionalnog prava ne mogu pokrenuti u trenutku kad se utvrdi da institucija ili subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti, uključujući slučajeve u kojima institucija ili subjekt još nisu bilančno insolventni. Kako bi se dodatno osiguralo da se cilj likvidacije institucije ili subjekta može ostvariti, države članice trebale bi osigurati da se oduzimanje odobrenja za rad od strane nadležnog tijela također uključi u moguće uvjete za pokretanje barem jednog od postupaka dostupnih u okviru nacionalnog prava i da se ono može primijeniti na institucije ili subjekte koji propadaju ili je vjerojatno da će propasti, ali za koje nije pokrenut postupak sanacije.

- (19) S obzirom na iskustvo stečeno u provedbi Uredbe (EU) br. 806/2014 i direktiva 2014/49/EU i 2014/59/EU, potrebno je dodatno utvrditi uvjete pod kojima se mogu iznimno odobriti mjere opreza koje se smatraju izvanrednim javnim financijskim potporama. Trebalo bi osigurati dovoljno rano poduzimanje mjera opreza. Nadalje, mjerama pomoći za imovinu umanjene vrijednosti, uključujući subjekte za upravljanje imovinom ili sustave osiguranja imovine, mogu se djelotvorno i učinkovito ukloniti uzroci financijskih poteškoća s kojima se mogu suočiti institucije i subjekti te spriječiti njihova propast, pa bi se stoga mogle smatrati relevantnim mjerama opreza. Stoga bi trebalo odrediti da mjere opreza mogu biti u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti.

- (20) Kako bi se očuvala tržišna disciplina, zaštitila javna sredstva i izbjeglo narušavanje tržišnog natjecanja, mjere opreza trebale bi ostati iznimka i primjenjivati se samo za uklanjanje ozbiljnih poremećaja na tržištu i očuvanje financijske stabilnosti, osobito u slučaju sistemske krize. Nadalje, mjere opreza ne bi se smjele koristiti za nadoknadu gubitaka koji su pretrpljeni ili će vjerojatno biti pretrpljeni. Najpouzdaniji način za kvantifikaciju gubitaka koji su pretrpljeni ili će vjerojatno biti pretrpljeni jest provjera kvalitete imovine koju obave Europska središnja banka (ESB), europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo, EBA) osnovano Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁰ ili nacionalna nadležna tijela. Nadležna tijela trebala bi se poslužiti takvom provjerom ili, prema potrebi, izravnim nadzorima kako bi kvantificirala gubitke koji su pretrpljeni ili će vjerojatno biti pretrpljeni ako se takva provjera ili nadzori mogu provesti u razumnom roku. Ako to nije moguće, nadležna tijela trebala bi gubitke koji su pretrpljeni ili će vjerojatno biti pretrpljeni kvantificirati na najpouzdaniji mogući način s obzirom na postojeće okolnosti, prema potrebi na temelju bilance institucije ili subjekta, pod uvjetom da je bilanca u skladu s primjenjivim računovodstvenim pravilima i standardima, kako je potvrdio neovisni vanjski revizor.

¹⁰ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Utvrđivanje da su institucija ili subjekt solventni, za potrebe mjera potpore u obliku preventivne dokapitalizacije i državnih jamstava za novoizdane obveze, trebalo bi se temeljiti na procjeni o tome mogu li institucija ili subjekt u budućnosti ispuniti kapitalne zahtjeve utvrđene u Uredbi (EU) br. 575/2013¹¹ ili Uredbi (EU) 2019/2033¹² Europskog parlamenta i Vijeća i dodatni kapitalni zahtjev utvrđen u Direktivi 2013/36/EU ili Direktivi (EU) 2019/2034.

¹¹ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

¹² Uredba (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnim zahtjevima za investicijska društva i o izmjeni uredbi (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 575/2013, (EU) br. 600/2014 i (EU) br. 806/2014 (SL L 314, 5.12.2019., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

- (21) Cilj je preventivne dokapitalizacije pružiti potporu održivim institucijama i subjektima za koje je utvrđeno da će se u bliskoj budućnosti vjerojatno suočiti s privremenim poteškoćama, kao i spriječiti daljnje pogoršanje njihova stanja. Kako bi se izbjegla dodjela javnih subvencija poduzećima koja su već neprofitabilna, mjere opreza u obliku stjecanja instrumenata regulatornog kapitala ili drugih instrumenata kapitala odnosno mjera za imovinu umanjene vrijednosti ne bi trebalo određivati u iznosu koji premašuje iznos potreban za pokrivanje nedostatka kapitala utvrđenog u nepovoljnom scenariju u testu otpornosti na stres ili jednakovrijednoj ocjeni. Kako bi se osiguralo da se u konačnici obustavi javno financiranje, te mjere opreza trebale bi biti vremenski ograničene i imati jasan rok trajanja („strategija za prestanak korištenja mjere potpore”). Instrumenti bez dospjeća, uključujući redovni osnovni kapital, trebali bi se koristiti samo u izvanrednim okolnostima i podlijegati određenim kvantitativnim ograničenjima jer po svojoj prirodi ne ispunjavaju uvjet da su privremeni. Nadležna tijela trebala bi od institucija i subjekata koji ne poštuju uvjete strategije za prestanak korištenja mjere potpore zatražiti jednokratni plan s korektivnim mjerama. Kako bi se osigurao izlazak s tržišta institucija ili subjekata koji se pokažu neodrživima, relevantno tijelo trebalo bi utvrditi propadaju li institucija ili subjekt ili je vjerojatno da će propasti ako nadležno tijelo nije zadovoljno s planom s korektivnim mjerama ili ako institucija ili subjekt ne poštuju plan s korektivnim mjerama.

- (22) Mjere opreza trebalo bi ograničiti na iznos koji je instituciji ili subjektu potreban za održavanje solventnosti u slučaju događaja iz nepovoljnog scenarija iz testa otpornosti na stres ili jednakovrijedne ocjene. Institucija ili subjekt na koje se primijene mjere opreza u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti dodijeljeni iznos trebali bi moći iskoristiti za pokrivanje gubitaka od prenesene imovine ili u kombinaciji sa stjecanjem instrumenata kapitala, pod uvjetom da se ne premaši ukupni iznos koji nedostaje. Potrebno je osigurati i da mjere opreza u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti budu usklađene s postojećim pravilima o državnim potporama i najboljom praksom, da se njima obnovi dugoročna održivost institucije ili subjekta, da državna potpora bude ograničena na najmanji potreban iznos i da se izbjegne narušavanje tržišnog natjecanja. Zbog toga bi, kad su posrijedi mjere opreza u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti, uključena tijela trebala uzeti u obzir posebne smjernice, uključujući Komisijin plan za osnivanje nacionalnih društava za upravljanje imovinom i komunikaciju Komisije od 16. prosinca 2020. o rješavanju problema neprihodonosnih kredita nakon pandemije bolesti COVID-19. Na mjere opreza u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti trebao bi se uvijek primjenjivati presudni uvjet da su privremene. Očekuje se da će se državnim jamstvima za imovinu umanjene vrijednosti dotične institucije ili subjekta koja se odobravaju za određeno razdoblje osigurati ispunjavanje tog uvjeta bolje od prijenosa takve imovine na subjekt koji prima javne potpore.

- (23) Kako bi se obuhvatila bitna kršenja bonitetnih zahtjeva, potrebno je dodatno utvrditi uvjete na temelju kojih se utvrđuje propadaju li holdinzi ili je vjerojatno da će propasti. Ako holding prekrši te zahtjeve, to bi kršenje trebalo smatrati značajnim ako je po vrsti i opsegu usporedivo s kršenjem zbog kojeg bi nadležno tijelo, da ga počini kreditna institucija, imalo osnovu za oduzimanje odobrenja za rad u skladu s člankom 18. Direktive 2013/36/EU.
- (24) Države članice mogle bi na temelju nacionalnog prava imati ovlasti suspenzije obveza plaćanja ili isporuke koje mogu obuhvaćati prihvatljive depozite. Ako suspenzija obveza plaćanja ili isporuke nije izravno povezana s financijskim okolnostima kreditne institucije, depoziti možda neće biti nedostupni za potrebe Direktive 2014/49/EU. Zbog toga deponenti možda neće imati pristup svojim depozitima tijekom duljeg razdoblja. Kako bi se zadržalo povjerenje deponentata i njihovo povjerenje u bankarski sektor te održala financijska stabilnost, države članice trebale bi osigurati da deponenti imaju pristup odgovarajućem dnevnom iznosu iz svojih depozita, osobito za pokrivanje troškova života, ako njihovi depoziti budu nedostupni zbog suspenzije plaćanja iz drugih razloga osim onih koji dovode do isplate deponentima. Takav bi postupak trebao ostati iznimka, a države članice trebale bi osigurati da deponenti imaju pristup odgovarajućim dnevnim iznosima.

- (25) Radi veće pravne sigurnosti i s obzirom na potencijalnu važnost obveza koje proizidu iz budućih neizvjesnih događaja, uključujući ishod sudskih sporova koji su u tijeku u trenutku sanacije, potrebno je utvrditi kako postupati prema tim obvezama pri primjeni *bail-in* instrumenta. Sanacijska tijela trebala bi razlikovati obveze koje se temelje na sadašnjim obvezama koje proizlaze iz prošlih događaja i koje će dovesti do gubitka, ali čiji su rok dospjeća ili iznos neizvjesni, i obveze koje bi mogle nastati u budućnosti, ali ne bi dovele do gubitka ili bi mogle nastati u budućnosti samo ako dođe do neizvjesnog događaja.
- (26) Isto tako, trebalo bi utvrditi da prema obvezama neizvjesnog roka dospjeća ili iznosa, ako se te obveze temelje na sadašnjim obvezama koje proizlaze iz prošlih događaja i koje će dovesti do gubitka, treba postupati na isti način kao prema drugim obvezama. Takve obveze trebale bi biti prihvatljive za *bail-in*, osim ako ispunjavaju jedan od posebnih kriterija za isključenje iz područja primjene *bail-in* instrumenta. S obzirom na moguću važnost tih obveza u sanaciji, a radi osiguranja sigurne primjene *bail-in* instrumenta, trebalo bi odrediti da su one dio obveza prihvatljivih za *bail-in* i da bi se stoga *bail-in* instrument mogao primijeniti i na njih. Kako bi se osigurala djelotvorna primjena *bail-in* instrumenta na obveze neizvjesnog roka dospjeća ili iznosa, sanacijsko tijelo trebalo bi imati ovlast smanjiti, među ostalim smanjiti na nulu, glavnici koju treba platiti u vezi s takvim obvezama i pretvoriti takve obveze u dionice ili druge vlasničke instrumente. Međutim, smanjenje ili konverzija mogu se provesti samo ako i kada se za obvezu neizvjesnog roka dospjeća ili iznosa sa sigurnošću utvrde rok dospjeća i iznos.

- (27) Potrebno je osigurati da obveza koja bi u budućnosti mogla proizići iz neizvjesnog događaja ili obveza neizvjesnog roka dospjeća ili iznosa koja se temelji na postojećoj obvezi u trenutku sanacije ne narušava djelotvornost sanacijske strategije, a posebno *bail-in* instrumenta. Radi postizanja tog cilja procjenitelj bi, u okviru vrednovanja za potrebe sanacije, u skladu sa svojim mogućnostima trebao procijeniti takve obveze i kvantificirati potencijalnu vrijednost tih obveza. Kako bi se osiguralo da nakon postupka sanacije institucija ili subjekt mogu zadržati dostatno povjerenje tržišta tijekom odgovarajućeg razdoblja, procjenitelj bi tu potencijalnu vrijednost trebao uzeti u obzir pri utvrđivanju iznosa za koji se obveze prihvatljive za *bail-in* trebaju otpisati ili konvertirati da bi se ponovno uspostavili omjeri kapitala institucije u sanaciji. Sanacijsko tijelo svoje bi ovlasti konverzije posebno trebalo primijeniti na obveze prihvatljive za *bail-in* u mjeri potrebnoj da se osigura dokapitalizacija institucije u sanaciji dostatna za pokrivanje potencijalnih gubitaka koje bi mogla uzrokovati obveza koja bi u budućnosti mogla proizići iz neizvjesnog događaja ili koja se temelji na postojećoj obvezi, ali su njezini rok dospjeća ili iznos neizvjesni. Pri procjeni iznosa otpisa ili konverzije sanacijsko tijelo trebalo bi dobro razmotriti utjecaj potencijalnog gubitka na instituciju u sanaciji na temelju niza čimbenika, uključujući vjerojatnost nastanka događaja, vremenski okvir njegova nastanka i iznos obveze.

- (28) U određenim okolnostima, nakon što se iz aranžmana financiranja sanacije osigura doprinos od najviše 5 % ukupnih obveza institucije ili subjekta, uključujući regulatorni kapital, sanacijska tijela mogu upotrijebiti dodatne izvore financiranja kao dodatnu potporu svojoj mjeri sanacije. Trebalo bi jasnije utvrditi u kojim bi se okolnostima iz aranžmana financiranja sanacije mogla osigurati dodatna potpora ako su sve obveze prihvatljive za *bail-in* koje nisu prihvatljivi depoziti, a koje imaju niži red prvenstva od neosiguranih depozita fizičkih osoba i mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća i koje nisu diskrecijski isključene iz *bail-ina*, u cijelosti otpisane ili konvertirane.

(29) Depoziti koji ispunjavaju uvjete da bi se smatrali prihvatljivim obvezama mogu se upotrijebiti za ispunjavanje MREL-a. Međutim, s obzirom na posebnu prirodu depozita, kao i njihovu ulogu u realnom gospodarstvu i održavanju povjerenja u bankarski sustav, uključivanje depozita u opseg obveza koje se upotrebljavaju za ispunjavanje MREL-a trebalo bi podlijegati strožim zahtjevima jer bi sredstva prihvatljiva za MREL trebala biti u potpunosti upotrebljiva za pokrivanje gubitaka i doprinos dokapitalizaciji kreditne institucije u slučaju njezine propasti. Prvo, kao što je to slučaj prema postojećim pravilima, ne bi trebalo biti moguće da depozite upotrijebljene za MREL drže fizičke osobe ili mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća. Drugo, trebalo bi pojasniti da depoziti koji svojem vlasniku daju pravo na prijevremenu isplatu ne mogu biti prihvatljivi za MREL, među ostalim u slučajevima u kojima je ugovornim odredbama predviđeno da prijevremena isplata podliježe plaćanju penala. Treće, kako bi se osigurala transparentnost i na najmanju moguću mjeru sveli rizici neprimjerenog plasiranja takvih depozita, relevantne ugovorne odredbe trebale bi izričito upućivati na namjeru kreditne institucije da upotrijebi te depozite za potrebe ispunjavanja MREL-a, kao i na činjenicu da se oni ne smatraju prihvatljivim depozitima i da stoga sustav osiguranja depozita u slučaju nedostupnosti neće isplatiti nijedan dio tog depozita. Četvrto, upotreba depozita za MREL u pravilu ne bi trebala biti dopuštena, osim ako su sanacijska tijela prethodno odobrila njihovo uključivanje u sredstva prihvatljiva za MREL na temelju procjene da takvi depoziti ne bi trebali biti zaštićeni od pokrivanja gubitaka u slučaju sanacije i da ne bi uzrokovali značajnu prepreku mogućnosti sanacije. Sanacijska tijela trebala bi moći odobriti upotrebu depozita za ispunjavanje MREL-a na općoj osnovi za svaki sanacijski subjekt, bez pojedinačne procjene svakog depozita, te ograničiti uključivanje depozita za ispunjavanje MREL-a na fiksne iznose. Strukturirani depoziti, unatoč tome što su obveze s ugrađenim izvedenicama, također se mogu smatrati prihvatljivim obvezama kreditne institucije ako su ispunjeni svi ostali uvjeti.

- (30) Kako bi se izbjegli učinci litice, potrebno je nastaviti priznavati postojeće depozite koji se smatraju prihvatljivim obvezama. Depozite primljene prije... [24 mjeseca plus jedan dan od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] trebalo bi izuzeti iz primjene novih kriterija prihvatljivosti. Nastavljanje priznavanja trebalo bi završiti ... [36 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].

- (31) Uredbama (EU) 2019/876¹³ i (EU) 2019/877¹⁴ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktivom (EU) 2019/879 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁵ u pravo Unije uveden je međunarodni standard „Sažeti pregled o ukupnom kapacitetu pokrivanja gubitaka” (TLAC – *Total Loss-Absorbing Capacity*), koji je 9. studenoga 2015. objavio Odbor za financijsku stabilnost („standard TLAC”) za globalne sistemski važne banke, koje se u pravu Unije nazivaju globalnim sistemski važnim institucijama („GSV institucije”). Uredbom (EU) 2019/877 i Direktivom (EU) 2019/879 izmijenjen je i MREL iz Direktive 2014/59/EU i Uredbe (EU) br. 806/2014. Odredbe o MREL-u iz Direktive 2014/59/EU potrebno je uskladiti s provedbom standarda TLAC za GSV institucije u pogledu određenih obveza koje bi se mogle iskoristiti za ispunjavanje dijela MREL-a koji bi trebalo ispuniti regulatornim kapitalom i drugim podređenim obvezama. Osobito, obveze koje imaju isti red prvenstva kao i određene isključene obveze trebalo bi uključiti u instrumente regulatornog kapitala i podređene prihvatljive instrumente sanacijskih subjekata ako iznos tih isključenih obveza u bilanci sanacijskog subjekta ne premašuje 5 % iznosa regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza sanacijskog subjekta te iz tog uključanja ne proizlaze rizici povezani s načelom prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj.

¹³ Uredba (EU) 2019/876 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu omjera financijske poluge, omjera neto stabilnih izvora financiranja, zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, kreditnog rizika druge ugovorne strane, tržišnog rizika, izloženosti prema središnjim drugim ugovornim stranama, izloženosti prema subjektima za zajednička ulaganja, velikih izloženosti, zahtjeva za izvješćivanje i objavu, i Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 150, 7.6.2019., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

¹⁴ Uredba (EU) 2019/877 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 806/2014 u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava (SL L 150, 7.6.2019., str. 226., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/877/oj>).

¹⁵ Direktiva (EU) 2019/879 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava te Direktive 98/26/EZ (SL L 150, 7.6.2019., str. 296., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/879/oj>).

- (32) Za određene sanacijske subjekte preferirana sanacijska strategija utvrđena u planu sanacije ili planu sanacije grupe ponajprije se oslanja na prijenos poslovanja institucije u sanaciji na privatnog kupca ili prijelaznu instituciju. U takvim slučajevima moguće je da se od sustava osiguranja depozita zatraži da doprinese mjerama sanacije, potencijalno kako bi se osigurala zaštita određenih depozita koji nisu pokriveni sustavom osiguranja depozita. Kako bi se moralni rizik sveo na najmanju moguću mjeru, trebalo bi utvrditi da, ako je planom sanacije predviđena primjena instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne institucije te izlazak sanacijskog subjekta s tržišta, MREL za dotični sanacijski subjekt ne bi trebalo utvrditi na razini nižoj od određenih pragova. Ako se primjenom pravila za kalibraciju MREL-a dobije iznos koji je viši od tih pragova, prednost bi trebalo dati tom višem iznosu. Ti se pragovi ne bi trebali primjenjivati na MREL utvrđen za sanacijske subjekte čija se preferirana sanacijska strategija sastoji od primjene *bail-in* instrumenta u svrhu njihove dokapitalizacije u mjeri dostatnoj za ponovnu uspostavu njihove sposobnosti da nastave provoditi aktivnosti za koje su dobili odobrenje za rad, čak i ako je preferiranom sanacijskom strategijom predviđena primjena *bail-in* instrumenta u kombinaciji s drugim sanacijskim instrumentima, pri čemu se potonji upotrebljavaju kao pomoćni instrumenti.

- (33) Direktiva 2014/59/EU ne sadržava posebna pravila o prijelaznim aranžmanima i prijelaznim ciljnim razinama za ispunjavanje MREL-a nakon 2024. Međutim, postoje situacije u kojima se od institucija ili subjekata ne bi trebalo odmah zahtijevati da se usklade s višim MREL-om koji je odredilo sanacijsko tijelo, uključujući slučajeve u kojima je povećanje MREL-a posljedica značajnih promjena u instituciji ili subjektu, primjerice zbog spajanja ili preuzimanja, ili posljedica promjena preferirane sanacijske strategije. Osobito, ako se preferirana sanacijska strategija promijeni iz likvidacije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti u primjenu mjere sanacije, institucija ili subjekt možda neće moći odmah u potpunosti ispuniti MREL kako ga je odredilo sanacijsko tijelo. Sanacijska tijela stoga bi trebala biti ovlaštena odrediti odgovarajuća prijelazna razdoblja za usklađivanje s MREL-om. Nadalje, sanacijska tijela trebala bi imati ovlast da odrede obvezujuće prijelazne ciljne razine za takve institucije ili subjekte kako bi se osiguralo da na odgovarajući način povećaju svoje resurse prihvatljive za MREL. Kako bi se zaštitila legitimna očekivanja, nova pravila ne bi trebala utjecati na prijelazna razdoblja koja su sanacijska tijela prethodno odredila na temelju pravila koja su se primjenjivala na relevantni datum.

- (34) Institucije i subjekti obvezni su ugovorno priznavanje učinaka *bail-in* instrumenta uključiti u sporazume ili instrumente kojima se stvaraju obveze koje se uređuju zakonodavstvom trećih zemalja, osim ako je to iz pravnih ili drugih razloga neizvedivo. Međutim, iskustvo stečeno primjenom okvira za sanaciju pokazalo je da su zahtjevi za te ugovorne odredbe o priznavanju *bail-ina*, kao i postupak obavješćivanja i procjene neizvedivosti uključivanja takvih odredaba, nepotrebno široki, složeni i opterećujući da bi se postigao cilj osiguravanja mogućnosti sanacije institucija koje bi mogle biti predmet mjera sanacije. Stoga je primjereno suziti područje primjene zahtjeva na instrumente regulatornog kapitala i obveze prihvatljive za *bail-in*, čime se osobito isključuju ugovori kojima se stvaraju obveze koje bi u budućnosti mogle proizići iz neizvjesnog događaja. Osim toga, pri određivanju opsega institucija i subjekata koji podliježu zahtjevu trebala bi se uzeti u obzir strategija predviđena u planu sanacije. Zbog toga subjekti planirani za likvidaciju i društva kćeri sanacijskih subjekata koji sami po sebi nisu sanacijski subjekti ne bi trebali biti obvezni u svoje ugovore uključiti odredbe o priznavanju *bail-ina*, osim ako sanacijsko tijelo od njih zatraži da to učine. Naposljetku, iako nije potrebno prilagoditi razloge zbog kojih se institucije i subjekti mogu pozvati na neizvedivost uključivanja odredaba o priznavanju *bail-ina* u svoje ugovore, postupak kojim institucije i subjekti izvješćuju sanacijsko tijelo o takvim situacijama trebalo bi pojednostavniti i uključiti u godišnje izvješćivanje za potrebe planiranja sanacije.

- (35) Kako bi se olakšali planiranje sanacije, procjena mogućnosti sanacije i izvršenje ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije te potaknula razmjena informacija, sanacijsko tijelo institucije sa značajnim podružnicama u drugim državama članicama trebalo bi moći osnovati sanacijski kolegij i njime predsjedati.
- (36) Budući da pružanje informacija o agregiranom broju stranaka kojima je institucija ili subjekt jedini ili glavni bankovni partner, a koje se čuvaju u centraliziranim automatiziranim mehanizmima uspostavljenima na temelju Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁶, može biti nužno i razmjerno za provedbu procjene javnog interesa, sanacijska tijela trebala bi moći dobiti te informacije od slučaja do slučaja. Trebalo bi odrediti i točan trenutak u kojem sanacijska tijela mogu neizravno pristupiti informacijama.

¹⁶ Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

(37) Između okvira za sanaciju i okvira za sprečavanje zlorporabe tržišta postoje interakcije. Osobito, iako bi se mjere koje se poduzimaju u okviru sanacije ili priprema za sanaciju mogle smatrati povlaštenim informacijama na temelju Uredbe (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁷, preuranjenom objavom tih mjera riskira se ugrožavanje postupka sanacije. Ako su takve mjere međukoraci u dugotrajnom procesu, Uredbom (EU) br. 596/2014 ne zahtijeva se trenutačno objavljivanje. U drugim slučajevima institucije ili subjekti mogu poduzeti korake za rješavanje tog pitanja tako da odgode objavljivanje povlaštenih informacija javnosti na temelju članka 17. stavka 4. ili 5. te uredbe. Međutim, u trenutku sanacije ili pripreme za sanaciju možda neće uvijek biti pravih poticaja da institucija ili subjekt na svoju inicijativu odgode to objavljivanje. Kako bi se izbjegle takve situacije, sanacijska tijela trebala bi imati ovlast zahtijevati od institucije ili subjekta da osigura povjerljivost povlaštenih informacija o pripremi za sanaciju i o postupku sanacije ili otpisu i konverziji sve dok to smatraju potrebnim za postizanje ciljeva sanacije. Institucije i subjekti trebali bi biti obvezni objaviti takve povlaštene informacije u skladu s Uredbom (EU) br. 596/2014 tek nakon što ih sanacijsko tijelo obavijesti da osiguravanje povjerljivosti više nije potrebno za postizanje ciljeva sanacije. Međutim, ako povjerljivost više nije osigurana, institucije i subjekti trebali bi biti obvezni što prije objaviti povlaštene informacije javnosti.

¹⁷ Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zloporabi tržišta (Uredba o zloporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (SL L 173, 12.6.2014., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/oj>).

- (38) U slučaju sanacije trebalo bi zadržati i odgovarajuću poveznicu između plaće i uspješnosti, posebno ako je vjerojatno da će se gubici prenijeti na aranžmane financiranja sanacije. U takvim bi slučajevima trebalo poništiti sve varijabilne primitke članova upravljačkog tijela i višeg rukovodstva institucije u sanaciji koji nisu isplaćeni ili koji nisu dodijeljeni. Osim ako član upravljačkog tijela ili višeg rukovodstva dokaže da nije sudjelovao u postupanju ili da nije bio odgovoran za postupanje koje je dovelo do propasti institucije u sanaciji ili joj doprinijelo, varijabilne primitke koji su dodijeljeni ili isplaćeni u razdoblju od 24 mjeseca prije odluke o poduzimanju mjere sanacije trebalo bi vratiti ili otplatiti.
- (39) Nakon početnog razdoblja povećanog prikupljanja sredstava za aranžmane financiranja sanacije predviđenog Direktivom 2014/59/EU, dostupna financijska sredstva mogla bi se blago smanjiti na razinu nižu od ciljane razine, pogotovo zbog povećanja broja osiguranih depozita. Stoga je vjerojatno da će se u tim okolnostima pozvati na izvršenje mali iznos *ex ante* doprinosa. Zato je moguće da nakon nekoliko godina iznos tih *ex ante* doprinosa više neće biti razmjerni trošku prikupljanja tih doprinosa. Zbog toga bi sanacijska tijela trebala moći odgoditi prikupljanje *ex ante* doprinosa za najviše tri godine dok iznos koji se treba prikupiti ne postane razmjerni trošku postupka prikupljanja, pod uvjetom da takva odgoda ne utječe bitno na kapacitet sanacijskih tijela za korištenje aranžmana financiranja sanacije.

- (40) Neopozive obveze plaćanja jedan su od oblika dostupnih financijskih sredstava u aranžmanima financiranja sanacije. Stoga je potrebno odrediti okolnosti u kojima se može pozvati na izvršenje tih obveza plaćanja. U slučaju da subjekt više nema obvezu uplaćivati doprinose u aranžman financiranja sanacije nakon odluke o oduzimanju njegova odobrenja za rad, neopozivu obvezu plaćanja trebalo bi poništiti. Kako bi se osiguralo da poništenje neopozive obveze plaćanja ne dovede do situacije u kojoj dostupna financijska sredstva u aranžmanu financiranja sanacije padnu ispod razine koju sanacijsko tijelo smatra primjerenom, sanacijsko tijelo trebalo bi imati ovlast za određivanje doprinosa koji bi relevantni subjekt trebao biti dužan platiti. Sanacijsko tijelo trebalo bi u svojoj odluci na odgovarajući način razmotriti potrebu za održavanjem jednakih uvjeta za sve uključene institucije, uključujući subjekt koji prestaje biti obuhvaćen područjem primjene članka 1. Direktive 2014/59/EU. Sanacijsko tijelo treba detaljno obrazložiti svoju odluku i objaviti je u svojem godišnjem izvješću, uključujući obrazloženje. Osim toga, radi veće transparentnosti i sigurnosti u pogledu udjela neopozivih obveza plaćanja u ukupnom iznosu *ex ante* doprinosa koje treba prikupiti, sanacijsko tijelo trebalo bi odrediti taj udio na godišnjoj osnovi, podložno primjenjivim ograničenjima. Nadležno tijelo trebalo bi nastojati osigurati ublažavanje svih procikličkih učinaka neopozivih obveza plaćanja, ovisno o njihovu računovodstvenom tretmanu.

- (41) Najveći godišnji iznos izvanrednih *ex post* doprinosa aranžmanima financiranja sanacije na čije se izvršenje može pozvati trenutno ne smije premašivati trostruki iznos *ex ante* doprinosa. Nakon početnog razdoblja povećanog prikupljanja sredstava predviđenog Direktivom 2014/59/EU takvi *ex ante* doprinosi, u okolnostima koje ne uključuju korištenje aranžmanâ financiranja sanacije, ovisit će samo o promjenama razine osiguranih depozita, pa će vjerojatno biti maleni. Stoga bi utvrđivanje najvećeg iznosa izvanrednih *ex post* doprinosa na temelju *ex ante* doprinosa moglo drastično ograničiti mogućnost aranžmana financiranja sanacije za prikupljanje *ex post* doprinosa i tako smanjiti njihovu mogućnost djelovanja. Da bi se to izbjeglo, trebalo bi predvidjeti drukčije ograničenje i odrediti da najveći iznos izvanrednih *ex post* doprinosa na čije se izvršenje može pozvati ne bi trebao premašivati iznos triput veći od osmine ciljane razine dotičnog aranžmana financiranja sanacije.

(42) Direktivom 2014/59/EU djelomično je usklađen red prvenstva depozita u nacionalnim propisima kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti. Tim pravilima predviđao se trofazinski red prvenstva depozita, pri čemu su osigurani depoziti imali najviši red prvenstva, nakon čega su slijedili prihvatljivi depoziti fizičkih osoba te mikropoduzeća i malih i srednjih poduzeća iznad razine pokrića. Preostali depoziti, odnosno depoziti velikih trgovačkih društava koji premašuju razinu pokrića i depoziti koji nisu prihvatljivi za otplatu od strane sustava osiguranja depozita, morali su imati niži red prvenstva, ali njihov položaj inače nije bio usklađen. Naposljetku, tražbine sustava osiguranja depozita imale su isti, viši red prvenstva kao i osigurani depoziti. Usprkos tomu, to djelomično usklađivanje nije se pokazalo optimalnim za zaštitu deponenata. Djelomično usklađivanje stvorilo je razlike u tretmanu preostalih deponenata među državama članica, osobito zato što je sve više država članica preostalim depozitima odlučilo dati pravnu prednost. Zbog tih razlika nastale su poteškoće pri utvrđivanju hipotetskog scenarija insolventnosti za prekogranične grupe u vrednovanjima za potrebe sanacije. Nadalje, nepostojanje opće prednosti deponenata moglo je dovesti do poteškoća u pogledu usklađenosti s načelom prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj, osobito kad su depoziti čiji red prvenstva nije usklađen s Direktivom 2014/59/EU imali isti red prvenstva kao nadređene tražbine. Stoga bi red prvenstva depozita u sadašnjoj hijerarhiji tražbina trebalo izmijeniti.

(43) Red prvenstva depozita trebalo bi potpuno uskladiti uvođenjem opće prednosti deponenata, pri čemu svi depoziti imaju viši red prvenstva od redovnih neosiguranih tražbina, uz ograničene iznimke. Opća prednost deponenata doprinijet će jačanju povjerenja deponenata i dodatnom sprečavanju rizika od masovnog povlačenja depozita iz banaka. Poboljšana zaštita deponenata usklađena je i sa središnjom ulogom koju depoziti imaju u realnom gospodarstvu kao primarni instrument štednje i plaćanja, kao i u bankarskoj djelatnosti, u kojoj su depoziti važan izvor financiranja i ključan pokretač povjerenja u bankarski sustav, koje je osobito važno u razdobljima tržišnog stresa. Nadalje, opća prednost deponenata poboljšava mogućnost sanacije kreditnih institucija povećanjem njihove sposobnosti da ispune zahtjeve za pristup aranžmanima financiranja sanacije i smanjenjem iznosa financiranja potrebnog iz tih aranžmana zbog manjeg rizika od kršenja načela prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj ako se *bail-inom* obuhvati redovni neosigurani dug. Uklanjanjem depozita iz insolventijske kategorije redovnih neosiguranih tražbina osobito bi se povećala prihvatljivost preostalih redovnih neosiguranih tražbina za *bail-in* zbog smanjenja na najmanju moguću mjeru rizika od kršenja načela prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj. Zahvaljujući smanjenju vjerojatnosti otpisa ili konverzije depozita kako bi se osigurao pristup aranžmanima financiranja sanacije, opća prednost deponenata doprinijela bi većoj djelotvornosti i vjerodostojnosti *bail-in* instrumenta te bi dovela do povećanja transparentnosti i pravne sigurnosti okvira za sanaciju. Opća prednost deponenata doprinijela bi i vjerodostojnosti strategija prijenosa u sanaciji jer bi se tako pojednostavnilo uključivanje cijelog ugovora o depozitu u opseg obveza koje treba prenijeti privatnom kupcu ili prijelaznoj instituciji, što bi koristilo odnosu s klijentom i vrijednosti franšize institucije u sanaciji. Naposljetku, potpuno usklađivanje reda prvenstva deponenata u insolventijskoj hijerarhiji bilo bi korisno u prekograničnom smislu i u smislu ujednačavanja uvjeta.

- (44) Primjereno je da se određene neprihvatljive depozite isključi iz primjene opće prednosti deponenata. Osobito, depoziti koje je kreditna institucija preuzela kako bi se upotrijebili za ispunjavanje MREL-a ne bi trebali imati pravnu prednost jer to ne bi bilo u skladu s općim načelom da bi obveze uključene u MREL trebale snositi gubitke i doprinijeti dokapitalizaciji kreditne institucije u slučaju njezine propasti. Red prvenstva takvih depozita ne bi trebao biti usklađen Direktivom 2014/59/EU te bi se umjesto toga on trebao utvrditi u skladu s primjenjivim zakonskim i ugovornim odredbama. Osim toga, red prvenstva ne bi se trebao mijenjati tijekom trajanja depozita, neovisno o tome je li sanacijsko tijelo odobrilo njegovo uključivanje u sredstva prihvatljiva za MREL ili o njegovu preostalom roku do dospijeca.
- (45) Trebalo bi zadržati postojeći trirazinski red prvenstva depozita jer se njime osigurava snažna zaštita tražbina sustava osiguranja depozita SOD-ova, a time i njihovih sredstava financiranja. Međutim, s obzirom na izmjene Direktive 2014/49/EU uvedene Direktivom 2026/... Europskog parlamenta i Vijeća¹⁸⁺ kojima se depoziti određenih javnih tijela uključuju u opseg otplata od strane sustava osiguranja depozita, primjereno je da dio tih depozita koji premašuje razinu pokrića ima isti red prvenstva kao prihvatljivi depoziti fizičkih osoba i mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća iznad razine pokrića.

¹⁸ Direktiva (EU) 2026/... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o izmjeni Direktive 2014/49/EU u pogledu opsega zaštite depozita, korištenja sredstava sustava osiguranja depozita, prekogranične suradnje i transparentnosti (SL L ..., ELI: ...).

⁺ SL: molimo u tekst umetnuti broj direktive iz dokumenta ST 15484/25 (2023/0115(COD)) i dopuniti odgovarajuću bilješku.

- (46) Aranžmani financiranja sanacije mogu poslužiti kao potpora primjeni instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne institucije, pri čemu se skup imovine, prava i obveza institucije u sanaciji prenosi na primatelja. U takvom bi slučaju aranžman financiranja sanacije mogao imati pravo na potraživanje od preostale institucije ili subjekta u njegovoj kasnijoj likvidaciji u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Do toga može doći ako se aranžman financiranja sanacije koristi u vezi s gubicima koje bi inače snosili vjerovnici, među ostalim u obliku jamstava za imovinu i obveze ili pokrivanja razlike između prenesene imovine i obveza. Da bi se osiguralo da gubitke institucije u sanaciji doista pokrivaju dioničari i vjerovnici koji su ostali u preostaloj instituciji ili subjektu i da bi se povećala mogućnost otplate sigurnosnoj mreži za sanaciju u slučaju insolventnosti, ta potraživanja aranžmana financiranja sanacije od preostale institucije ili subjekta i potraživanja zbog opravdanih, valjano nastalih izdataka trebala bi u insolventnoj hijerarhiji imati viši red prvenstva od potraživanja deponenata i sustava osiguranja depozita. Budući da je svrha naknade koja se dioničarima i vjerovnicima isplaćuje iz aranžmana financiranja sanacije zbog kršenja načela prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj nadoknada zbog rezultata mjera sanacije, ta naknada ne bi trebala dovesti do potraživanja od tih aranžmana.

- (47) Kako bi se osigurala dovoljna fleksibilnost i sustavima osiguranja depozita olakšale intervencije za potporu korištenju instrumenata sanacije koje dovodi do izlaska institucije u sanaciji s tržišta, trebalo bi odrediti pojedine aspekte korištenja sustava osiguranja depozita u sanaciji. Osobito je potrebno odrediti da se u određenim slučajevima i pod jasnim uvjetima sredstva sustava osiguranja depozita mogu koristiti za potporu transakcijama prijenosa koje obuhvaćaju depozite, uključujući prihvatljive depozite iznad razine pokrića koju omogućuje dotični sustav osiguranja depozita, kao i neprihvatljive depozite uključene u primjenu opće prednosti deponenata. Doprinos sustava osiguranja depozita trebao bi biti usmjeren na pokrivanje manjka vrijednosti imovine koja se prenosi na kupca ili prijelaznu instituciju u odnosu na vrijednost prenesenih depozita. Ako doprinos zahtijeva kupac kako bi se u sklopu transakcije osigurala njegova neutralnost kapitala i očuvala usklađenost s njegovim kapitalnim zahtjevima, sustav osiguranja depozita bi trebao doprinijeti i u tu svrhu. Potpora sustava osiguranja depozita mjeri sanacije trebala bi biti u obliku novca ili drugom obliku kao što su jamstva ili sporazumi o podjeli gubitaka kojima se utjecaj potpore na dostupna financijska sredstva iz tog sustava osiguranja depozita može smanjiti na najmanju moguću mjeru, a doprinos sustava osiguranja depozita istodobno može ispuniti svoju svrhu.

- (48) Na doprinos sustava osiguranja depozita u sanaciji trebala bi se primjenjivati određena ograničenja. Prvo, ukupni iznos doprinosa sustava osiguranja depozita u bilo kojem postupku sanacije ne bi trebao biti veći od iznosa osiguranih depozita u dotičnoj kreditnoj instituciji. Drugo, trebalo bi osigurati da svaka intervencija sustava osiguranja depozita u okviru mjere sanacije koja se ponajprije oslanja na *bail-in* instrument u svrhu dokapitalizacije institucije u sanaciji i nastavka njezinih aktivnosti ne premašuje gubitak koji bi sustav osiguranja depozita pretrpio u slučaju insolventnosti ako bi isplatio osigurane deponente i subrogacijom preuzeo njihove tražbine nad imovinom institucije. Treće, ako se sustav osiguranja depozita upotrebljava kao potpora mjeri sanacije koja se uglavnom sastoji od prijenosa poslovanja na kupca ili prijelaznu instituciju, iznos doprinosa sustava osiguranja depozita ne bi trebao premašiti 62,5 % njegove ciljne razine, osim ako imenovano tijelo na temelju Direktive 2014/49/EU odluči prestati primjenjivati to ograničenje kako bi se izbjegli štetni učinci na financijsku stabilnost ili očuvao pristup deponentata njihovim depozitima. EBA bi trebala izdati smjernice o uvjetima za neprimjenjivanje tog ograničenja. Četvrto, iznos doprinosa sustava osiguranja depozita ne bi trebao premašiti razliku između prenesene imovine i prenesenih depozita i obveza koji u insolventijskoj hijerarhiji imaju isti ili viši red prvenstva u odnosu na te depozite. Na taj bi se način osiguralo da se, prema potrebi, doprinos sustava osiguranja depozita koristi samo kako deponenti ne bi pretrpjeli gubitke, a ne za zaštitu vjerovnika koji u insolventijskoj hijerarhiji imaju niži red prvenstva od depozita. Međutim, ako je to relevantno, doprinos bi mogao uključivati i iznos potreban za osiguravanje neutralnosti kapitala subjekta primatelja.

- (49) Trebalo bi odrediti da bi sustav osiguranja depozita trebao moći doprinijeti prijenosu obveza koje nisu osigurani depoziti u kontekstu sanacije samo ako sanacijsko tijelo na pojedinačnoj osnovi zaključi da se depoziti uključeni u primjenu opće prednosti deponenata koji nisu osigurani depoziti ne mogu obuhvatiti *bail-inom* niti se mogu ostaviti u preostaloj instituciji u sanaciji koja će biti likvidirana te ako uvjeti za korištenje aranžmanâ financiranja sanacije nisu ispunjeni zahvaljujući doprinosima dioničara i vjerovnika. Sanacijskom tijelu osobito bi se trebalo omogućiti da izbjegne raspodjelu gubitaka na te depozite ako je isključenje nužno i razmjerno kako bi se očuvao kontinuitet ključnih funkcija i temeljnih linija poslovanja ili, prema potrebi, kako bi se izbjeglo opće širenje štetnih učinaka i financijske nestabilnosti koje bi moglo uzrokovati ozbiljnu smetnju u gospodarstvu Unije ili države članice. Isti razlozi trebali bi se primjenjivati na uključivanje drugih obveza prihvatljivih za *bail-in* koje imaju niži red prvenstva od osiguranih depozita u prijenos na kupca ili prijelaznu instituciju. U tom slučaju prijenos tih obveza prihvatljivih za *bail-in* ne bi trebalo poduprijeti doprinosom sustava osiguranja depozita. Ako je potrebna ikakva vanjska financijska potpora za prijenos tih obveza prihvatljivih za *bail-in*, tu potporu trebao bi osigurati aranžman financiranja sanacije.

- (50) S obzirom na mogućnost korištenja sustava osiguranja depozita u sanaciji potrebno je dodatno utvrditi uvjete u kojima se doprinos sustava osiguranja depozita može uračunati u ispunjavanje zahtjevâ za pristup aranžmanima financiranja sanacije. Ta bi mogućnost trebala biti dostupna samo kreditnim institucijama čija je ukupna vrijednost imovine jednaka ili manja od 80 milijardi EUR i u kontekstu mjere sanacije koja se ponajprije oslanja na primjenu instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne institucije. Kako bi se osiguralo da se sanacija i dalje ponajprije financira internim sredstvima kreditne institucije, a narušavanje tržišnog natjecanja smanjilo na najmanju moguću mjeru, korištenje doprinosa sustava osiguranja depozita za osiguravanje pristupa aranžmanima financiranja sanacije trebalo bi biti dostupno samo kreditnim institucijama za koje se, u 24 mjeseca koja prethode poduzimanju mjere sanacije, planom sanacije ili planom sanacije grupe ne predviđa njihova uredna likvidacija u slučaju propasti s obzirom na to da je MREL koji su sanacijska tijela odredila za te kreditne institucije utvrđen na razini koja uključuje iznose za pokriće gubitaka i iznose dokapitalizacije. MREL koji je sanacijsko tijelo odredilo za kreditne institucije čija je ukupna vrijednost imovine na pojedinačnoj osnovi veća od 30 milijardi EUR trebao bi biti u skladu s minimalnim razinama MREL-a za institucije i subjekte s preferiranim sanacijskim strategijama kojima se predviđa da se u sanaciji ponajprije primjenjuju instrumenti prijenosa, čak i ako su odgovarajućim planom sanacije ili planom sanacije grupe predviđene različite mjere te se stoga na MREL tih kreditnih institucija nisu primjenjivale te minimalne razine. Nadalje, doprinosu sustava osiguranja depozita trebao bi prethoditi doprinos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza pokriću gubitaka i dokapitalizaciji u što većem opsegu. Naposljetku, države članice trebale bi moći propisati da institucija u sanaciji ne smije prekršiti svoj MREL, uključujući obvezujuće prijelazne ciljeve, u određenom razdoblju koje prethodi mjeri sanacije, ne dovodeći u pitanje kratkoročna tehnička kršenja MREL-a.

- (51) Ako doprinos dioničara i vjerovnika institucije u sanaciji u obliku smanjenja, otpisa ili konverzije njihovih obveza ili putem gubitaka koje očekuju u likvidaciji preostalog subjekta, zajedno s doprinosom sustava osiguranja depozita, iznosi najmanje 8 % ukupnih obveza institucije, uključujući regulatorni kapital, sanacijsko tijelo trebalo bi moći koristiti aranžman financiranja sanacije radi pružanja dodatnog financiranja ako je to potrebno kako bi se osigurala djelotvorna sanacija u skladu s ciljevima sanacije. U takvim slučajevima, doprinos sustava osiguranja depozita trebao bi biti ograničen na iznos koji je potreban kako bi se omogućio pristup aranžmanu financiranja sanacije. Osim toga, za kreditnu instituciju čija je ukupna vrijednost imovine na pojedinačnoj osnovi između 30 milijardi EUR i 80 milijardi EUR, doprinos sustava osiguranja depozita ne bi trebao premašiti 2,5 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital kreditne institucije na pojedinačnoj osnovi.

- (52) U izvanrednim okolnostima može se dogoditi da doprinos aranžmana financiranja sanacije od 5 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, nije dovoljan za pokrivanje potreba financiranja određene mjere sanacije. U takvim slučajevima i ako je taj doprinos omogućen intervencijom sustava osiguranja depozita, sustav osiguranja depozita bi pod određenim uvjetima trebao dati dodatni doprinos koji je jednak iznosu gubitaka koje bi pretrpjeli osigurani depoziti da nisu zaštićeni. Trošak tog dodatnog doprinosa ne bi trebao biti veći od gubitaka koje bi sustav osiguranja depozita snosio u hipotetskom scenariju likvidacije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti i otplate osiguranih depozita. Osim toga, zbroj početnog doprinosa i dodatnog doprinosa sustava osiguranja depozita ne bi trebao premašiti iznos osiguranih depozita u dotičnoj kreditnoj instituciji. Uz dodatni doprinos sustava osiguranja depozita sanacijsko tijelo trebalo bi moći zatražiti dodatno financiranje iz alternativnih izvora financiranja ako su ispunjeni uvjeti za to financiranje.
- (53) Ako se pri primjeni instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne institucije upotrebljavaju sredstva sustava osiguranja depozita, zasebno ili zajedno s doprinosima iz aranžmana financiranja sanacije, preostali subjekt koji preostane nakon prijenosa imovine, prava i obveza trebalo bi likvidirati na uredan način u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom, na temelju članka 37. stavka 6. Direktive 2014/59/EU. Osim toga, ako se sredstva sustava osiguranja depozita upotrebljavaju kao potpora instrumentu prijelazne institucije, djelovanje prijelazne institucije trebalo bi obustaviti u skladu s člankom 41. stavcima 3., 5. i 6. Direktive 2014/59/EU.

- (54) Kako bi se olakšao postupak donošenja izrazito tehničkih aspekata zahtjeva u pogledu izvješćivanja i poboljšala njihova provedba i praćenje koje provode sanacijska tijela, trebalo bi revidirati mandate dodijeljene EBA-i za izradu provedbenih tehničkih standarda kako bi se osigurala dosljednost u području primjene i sadržaju različitih mandata u Direktivi 2014/59/EU. Osim toga, ti bi mandati trebali biti usklađeni s odredbama o izvješćivanju i objavljivanju informacija o nadzoru iz Uredbe (EU) br. 575/2013. Te izmjene postojećih mandata trebale bi olakšati buduće revizije provedbenih tehničkih standarda i ne bi trebale utjecati na obveze u pogledu izvješćivanja i objavljivanja koje se trenutačno primjenjuju. Komisiju bi trebalo ovlastiti za donošenje tih provedbenih tehničkih standarda koje izradi EBA putem provedbenih akata na temelju članka 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) i u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Područje primjene postojećih regulatornih tehničkih standarda za procjenu dodatnih kapitalnih zahtjeva i zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj sanacijskih subjekata trebalo bi proširiti na subjekte koji nisu utvrđeni kao sanacijski subjekti, ako ti zahtjevi nisu utvrđeni na istoj osnovi kao MREL. Komisiju bi trebalo ovlastiti za dopunu Direktive 2014/59/EU donošenjem tih regulatornih tehničkih standarda koje izradi EBA putem delegiranih akata na temelju članka 290. UFEU-a i u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

- (55) Kako bi se omogućila veća integracija izvješćivanja i objavljivanja u vezi s MREL-om, EBA bi informacije institucija i subjekata trebala objavljivati na centraliziran način, istodobno poštujući pravo svih institucija i subjekata na samostalno objavljivanje podataka i informacija. Takvo centralizirano objavljivanje informacija trebalo bi EBA-i omogućiti da objave informacija malih i jednostavnih institucija temelji na informacijama koje su te institucije dostavile nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima, čime bi se znatno smanjilo administrativno opterećenje malih i jednostavnih institucija. Istodobno, centralizirano objavljivanje informacija ne bi trebalo utjecati na troškove drugih institucija i subjekata te bi trebalo povećati transparentnost i smanjiti troškove pristupa bonitetnim informacijama za sudionike na tržištu. Takva veća transparentnost trebala bi olakšati usporedivost podataka među institucijama i subjektima te promicati tržišnu disciplinu. Centraliziranim objavljivanjem informacija povezanih sa sanacijom osigurava se usklađenost s postupkom koji se primjenjuje na objavljivanje informacija o nadzoru utvrđenim u Uredbi (EU) br. 575/2013 kako bi se osiguralo da se sa svim obvezama u pogledu objavljivanja postupka na sličan način.

- (56) S obzirom na svoju ulogu u povećanju konvergencije prakse nadležnih tijela, EBA bi pri odlučivanju o tome treba li instituciju ili subjekt odrediti za sanaciju ili likvidaciju u redovnom postupku u slučaju insolventnosti trebala pratiti internu praksu i metodologije koje su donijela sanacijska tijela i o njima izvješćivati, uzimajući u obzir ciljeve sanacije i to bi li sanacija bila u javnom interesu. EBA bi također trebala pratiti napredak koji su sanacijska tijela ostvarila u poboljšanju mogućnosti sanacije institucija i grupa te mjere i pripreme sanacijskih tijela za osiguravanje djelotvorne provedbe instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti, te bi o tome trebala izvješćivati. U tim bi izvješćima EBA trebala procijeniti i razinu transparentnosti mjera koje sanacijska tijela poduzimaju prema relevantnim vanjskim dionicima te opseg njihova doprinosa pripravnosti za sanaciju i mogućnosti sanacije institucija i grupa.
- (57) U kontekstu zadaća kojima doprinosi osiguravanju dosljednog i koordiniranog sustava za upravljanje u kriznim situacijama i rješavanje krize u Uniji EBA bi trebala koordinirati i nadgledati simulacije upravljanja krizama u cijeloj Uniji. Te simulacije trebale bi obuhvatiti koordinaciju i suradnju nadležnih tijela i sanacijskih tijela tijekom pogoršanja financijske situacije institucija i subjekata, uz sveobuhvatno testiranje primjene instrumenata u planiranju oporavka i sanacije, ranoj intervenciji i sanaciji. Pri toj simulaciji kriza trebalo bi osobito uzeti u obzir prekograničnu dimenziju interakcije relevantnih tijela te primjenu dostupnih instrumenata i ovlasti. Isto tako, simulacije kriza trebale bi prema potrebi obuhvatiti donošenje i provedbu sanacijskih programa unutar bankovne unije na temelju Uredbe (EU) br. 806/2014.

- (58) Neovisno o pravilima koja se trenutno primjenjuju na čuvanje poslovne tajne, trebalo bi poboljšati razmjenu informacija između sanacijskih tijela i poreznih tijela. Takve razmjene trebale bi se odvijati u skladu s nacionalnim pravom. Ako te informacije potječu iz druge države članice, trebale bi se razmjenjivati samo uz izričitu suglasnost relevantnog tijela koje ih je objavilo.

- (59) Direktivom (EU) 2019/879 izmijenjena je Direktiva 2014/59/EU kako bi se uvela posebna pravila kojima se osigurava da mali ulagatelji ne ulažu prekomjerno u instrumente institucija i subjekata koji su prihvatljivi za MREL. Ako mali ulagatelji prekomjerno drže instrumente MREL-a, to može ugroziti mogućnost sanacije institucije ili subjekta i stvoriti probleme za financijsku stabilnost. To može biti posebno problematično ako su mali ulagatelji ujedno i deponenti institucije izdavateljice jer su ti deponenti posebno osjetljivi na neprimjereno plasiranje instrumenata institucije. Tijela bi stoga trebala osigurati da prodavatelji, institucije i subjekti poštuju mjere koje su države članice donijele za prenošenje Direktive (EU) 2019/879 kako bi se osigurala zaštita malih ulagatelja. Ako se te mjere ne primjenjuju na odgovarajući način, nadležna tijela trebala bi izvršiti ta pravila. Stoga je primjereno u Direktivu 2014/59/EU uvesti posebne ovlasti za postupanje u slučaju nepoštovanja posebnih pravila o zaštiti malih ulagatelja, uz postojeće ovlasti iz Direktive 2014/65/EU.

Nadalje, na temelju postojećeg izvješćivanja za potrebe planiranja sanacije i MREL-a sanacijska bi tijela pri provedbi procjene mogućnosti sanacije institucija i subjekata trebala procijeniti bazu ulagatelja u instrumente prihvatljive za MREL i, prema potrebi, zahtijevati od institucije ili subjekta da riješi ili ukloni sve utvrđene prepreke. Naposljetku, EBA bi, u koordinaciji s europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržišta kapitala) (ESMA) osnovanim Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁹, trebala izvješćivati o mjerama koje su države članice donijele za zaštitu malih ulagatelja u pogledu dužničkih instrumenata koji su prihvatljivi za MREL na temelju Direktive 2014/59/EU, uspoređujući i procjenjujući sve moguće učinke na prekogranične operacije. Na temelju toga Komisija bi mogla donijeti zakonodavni prijedlog kako bi se osigurala djelotvornija zaštita malih ulagatelja.

¹⁹ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj>).

- (60) Visokokvalitetna procjena učinka od presudne je važnosti za izradu pouzdanih zakonodavnih prijedloga koji se temelje na dokazima, a činjenice i dokazi ključni su za donošenje informiranih odluka u zakonodavnom postupku. Stoga bi EBA, Jedinstveni sanacijski odbor i ESB trebali Komisiji na njezin zahtjev dostaviti sve informacije koje su joj potrebne za zadaće povezane s razvojem politika, među ostalim za pripremu procjena učinka i za izradu zakonodavnih prijedloga i pregovore o njima. Ako te informacije nisu dostupne EBA-i, Jedinstvenom sanacijskom odboru ili ESB-u, trebala bi ih dostaviti sanacijska tijela, nadležna tijela i drugi članovi Europskog sustava središnjih banaka.
- (61) S obzirom na potrebu za zaštitom financijske stabilnosti i brzim djelovanjem, na sanacijska tijela ne bi se trebali primjenjivati postupci nabave u vezi s ugovorima o javnoj nabavi za usluge vrednovanja za potrebe sanacije i procjene toga bi li se s dioničarima i vjerovnicima bolje postupalo da je za instituciju u sanaciji pokrenut redovni postupak u slučaju insolventnosti. Stoga bi pružene usluge trebalo isključiti iz područja primjene Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća²⁰. Kad je riječ o pravnim uslugama koje bi mogle biti potrebne sanacijskim tijelima, određene pravne usluge već su isključene iz područja primjene te direktive, a druge su uvrštene na popis usluga u Prilogu XIV. toj direktivi na koje se primjenjuju viši pragovi i blaža usklađena pravila.

²⁰ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 65., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj>).

(62) S obzirom na to da cilj ove Direktive, to jest poboljšanje djelotvornosti i učinkovitosti okvira za oporavak i sanaciju institucija i subjekata, ne mogu dostatno ostvariti države članice jer bi drukčiji nacionalni pristupi mogli izazvati rizike za cjelovitost unutarnjeg tržišta, nego se oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije izmjenom pravila već utvrđenih na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

(63) Direktive 2014/59/EU i 2014/24/EU trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.
Izmjene Direktive 2014/59/EU

Direktiva 2014/59/EU mijenja se kako slijedi:

1. u članku 2. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. ‚društvo kći’ znači društvo kći kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki (16) Uredbe (EU) br. 575/2013, a za potrebe primjene članka 7., 12., 17., 18., članka od 45. do 45.m, članka od 59. do 62. te članka 91. i 92. ove Direktive na sanacijske grupe iz točke 83.b podtočke (b) ovog stavka uključuje, kada i ako je to primjereno, kreditne institucije ili financijske institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom, sâmo središnje tijelo te njihova društva kćeri, uzimajući u obzir način na koji takve sanacijske grupe poštuju članak 45.e stavak 3. ove Direktive;”;

(b) umeće se sljedeća točka:

„28.a ‚alternativna mjera privatnog sektora’ znači svaka potpora koja se ne smatra izvanrednom javnom financijskom potporom;”;

(c) točka 35. zamjenjuje se sljedećim:

„35. ‚ključne funkcije‘ znači aktivnosti, usluge ili djelatnosti čije bi obustavljanje u jednoj ili više država članica, na nacionalnoj ili regionalnoj razini, vjerojatno dovelo do prekida usluga bitnih za realno gospodarstvo ili do poremećaja financijske stabilnosti zbog veličine, tržišnog udjela, vanjske i unutarnje međusobne povezanosti, složenosti ili prekograničnih aktivnosti institucije ili grupe, posebno s obzirom na zamjenjivost tih aktivnosti, usluga ili djelatnosti;”;

(d) točka 71. zamjenjuje se sljedećim:

„71. ‚obveze prihvatljive za *bail-in*‘ znači obveze, uključujući obveze neizvjesnog roka dospjeća ili iznosa, i instrumenti kapitala koji nisu instrumenti redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala ni dopunskog kapitala institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) te koji nisu isključeni iz područja primjene *bail-in* instrumenta na temelju članka 44. stavka 2.;”;

(e) umeće se sljedeća točka:

„71.aa ‚obveze neizvjesnog roka dospjeća ili iznosa‘ znači obveze koje se temelje na sadašnjim obvezama proizašlima iz prošlih događaja, a koje će dovesti do gubitka i čiji je rok dospjeća ili iznos neizvjestan;”;

(f) točka 71.b zamjenjuje se sljedećim:

„71.b ‚podređeni prihvatljivi instrumenti’ znači instrumenti koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, osim članka 72.b stavaka 3., 4. i 5. te uredbe, i, ako je primjenjivo, iz članka 45.b stavka 1.a ove Direktive;

(g) umeće se sljedeća točka:

„72.a ‚imenovano tijelo’ znači imenovano tijelo kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki 18. Direktive 2014/49/EU;”;

(h) u točki 83.b podtočka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) kreditne institucije ili financijske institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom, i sâmo središnje tijelo ako je najmanje jedna od tih kreditnih institucija ili financijskih institucija ili središnje tijelo sanacijski subjekt, te njihova društva kćeri;”;

(i) umeću se sljedeće točke:

„83.d ‚GSV institucija izvan EU-a’ znači GSV institucija izvan EU-a kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 134. Uredbe (EU) br. 575/2013;

83.e ‚GSV subjekt’ znači GSV subjekt kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 136. Uredbe (EU) br. 575/2013;”;

(j) umeće se sljedeća točka:

„93.a ‚depozit‘ znači, za potrebe članaka 108. i 109. ove Direktive, depozit kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki 3. Direktive 2014/49/EU;”;

2. u članku 5. stavci 2., 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Nadležna tijela osiguravaju da institucije ažuriraju svoje planove oporavka najmanje jednom godišnje ili nakon promjene pravne ili organizacijske strukture institucije, njezina poslovanja ili financijske situacije, koja bi mogla bitno utjecati na plan oporavka ili stvoriti potrebu za njegovom bitnom promjenom. Nadležna tijela mogu zahtijevati da institucije češće ažuriraju svoje planove oporavka.

Ako unutar 12 mjeseci nakon zadnjeg godišnjeg ažuriranja plana oporavka ne dođe do promjena iz prvog podstavka, nadležna tijela mogu iznimno odobriti izuzeće od obveze ažuriranja plana oporavka do sljedećeg razdoblja od 12 mjeseci. Takvo se izuzeće može odobriti za razdoblje od najviše 12 mjeseci.

3. U planovima oporavka ne pretpostavlja se pristup sljedećem ili primitak sljedećeg:

- (a) izvanrednih javnih financijskih potpora;
- (b) hitne likvidnosne pomoći središnje banke;
- (c) likvidnosne pomoći središnje banke pružene pod uvjetima nestandardne kolateralizacije, razdoblja dospjeća ili kamatnih stopa.

4. Planovi oporavka uključuju, ako je primjenjivo, analizu toga kako i kada se institucija može, pod uvjetima navedenima u planu oporavka, prijaviti za korištenje instrumenata središnje banke koji nisu isključeni iz područja primjene tog plana na temelju stavka 3. te se u njima navodi imovina koja bi se mogla smatrati kolateralom.”;

3. u članku 6. stavku 5. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ako nadležno tijelo procijeni da u planu oporavka postoje bitni nedostaci ili bitne prepreke njegovoj provedbi, o svojoj procjeni obavješćuje instituciju ili matično društvo grupe i zahtijeva da institucija u roku od tri mjeseca, s mogućnošću produljenja roka za mjesec dana uz odobrenje tijela, dostavi izmijenjeni plan u kojem se navodi kako će te nedostatke ili prepreke ukloniti.”;

4. u članku 8. stavku 2. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„EBA može na zahtjev nadležnog tijela pomoći nadležnim tijelima da donesu zajedničku odluku u skladu s člankom 31. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

5. članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Sanacijsko tijelo ne donosi plan sanacije ako je pokrenut postupak likvidacije institucije u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom na temelju članka 32.b ili ako se primjenjuje članak 37. stavak 6.”;

(b) u stavku 7. točka (j) zamjenjuje se sljedećim:

„(j) detaljan opis različitih sanacijskih strategija koje bi se mogle primijeniti s obzirom na različite moguće scenarije i primjenjive vremenske okvire te kako bi se tim strategijama postigli ciljevi sanacije;”;

6. u članku 11. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju:

(a) metode i aranžmani za izvješćivanje o informacijama iz stavka 1.;

(b) učestalost i rokovi za podnošenje izvješća iz točke (a).

EBA taj nacrt provedbenih tehničkih standarda podnosi Komisiji do ... [12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

4. EBA razvija informatička rješenja, uključujući obrasce za izvješćivanje, standarde za podatke, formate i upute, za izvješćivanje o informacijama iz stavka 1.”;

7. članak 12. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U skladu s mjerama iz prvog podstavka planom sanacije za svaku se grupu utvrđuju sanacijski subjekti i sanacijske grupe te, prema potrebi, subjekti planirani za likvidaciju.”;

ii. dodaju se sljedeći podstavci:

„Pri utvrđivanju mjera koje treba poduzeti u pogledu društava kćeri iz prvog podstavka točke (b) koja nisu sanacijski subjekti, sanacijska tijela mogu primijeniti razmjern pristup ako taj pristup ne utječe negativno na mogućnost sanacije grupe, uzimajući u obzir veličinu društva kćeri, njegov profil rizičnosti, njegovu ulogu u pružanju ključnih funkcija i temeljnih linija poslovanja, njegovu važnost za kontinuitet poslovanja grupe nakon sanacije i sanacijsku strategiju grupe. Sanacijska tijela na odgovarajući način uzimaju u obzir važnost društva kćeri u državi članici u kojoj ono ima poslovni nastan, uključujući njegovu potencijalnu sistemsku važnost, i njegov mogući učinak na dostupna financijska sredstva sustava osiguranja depozita u slučaju likvidacije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti.

Ako je pokrenut postupak likvidacije subjekta u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom na temelju članka 32.b ili ako se primjenjuje članak 37. stavak 6., sanacijska tijela više ne uključuju taj subjekt u plan sanacije grupe.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Plan sanacije grupe izrađuje se na temelju informacija dostavljenih u skladu s člankom 11. i uključuje elemente iz članka 10. stavaka 4. i 7. u mjeri u kojoj su relevantni iz perspektive plana sanacije grupe.”;

(c) dodaje se sljedeći stavak:

„7. EBA prati metodologije i prakse sanacijskih tijela kad odlučuje, pri izradi planova sanacije i planova sanacije grupe, o tome hoće li institucije ili subjekte odrediti za sanaciju ili likvidaciju u redovnom postupku u slučaju insolventnosti i kad odlučuje o mjerama koje treba poduzeti u scenarijima iz članka 10. stavka 3. i u okolnostima opisanima u članku 32. stavku 5.

EBA do ... [pet godina od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] Komisiji podnosi izvješće o postojećim metodologijama i praksama sanacijskih tijela i o eventualnim razlikama među državama članicama.

Izvješće iz drugog podstavka obuhvaća barem sljedeće:

- (a) u pogledu institucija koje nisu dio grupe i subjekata iz stavka 1. prvog podstavka, interne pristupe i metodologije za odabir mjera koje treba poduzeti, posebno kriterije prema kojima se planom sanacije ili planom sanacije grupe predviđaju mjere sanacije, izvršavanje ovlasti otpisa i konverzije ili likvidacija u redovnom postupku u slučaju insolventnosti;
- (b) u pogledu sanacijskih subjekata, interne pristupe i metodologije za odabir preferirane sanacijske strategije i drugih varijanti sanacijskih strategija te mjera sanacije koje treba poduzeti;
- (c) razmjerne pristupe koje primjenjuju sanacijska tijela na temelju stavka 1. trećeg podstavka.”;

8. članak 13. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. prvi i drugi podstavak zamjenjuju se sljedećim:

„Institucije i subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) svojem sanacijskom tijelu dostavljaju informacije koje bi mogle biti potrebne u skladu s člankom 11. Sanacijska tijela koja za subjekte u svojoj nadležnosti zahtijevaju informacije na temelju članka 11. primljene informacije šalju sanacijskom tijelu za grupu.

Sanacijsko tijelo za grupu, pod uvjetom da se poštuju zahtjevi povjerljivosti utvrđeni ovom Direktivom, informacije dostavljene u skladu s ovim stavkom šalje:

- (a) EBA-i;
 - (b) sanacijskim tijelima za društva kćeri;
 - (c) sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to relevantno za značajnu podružnicu;
 - (d) relevantnim nadležnim tijelima iz članka 115. i 116. Direktive 2013/36/EU; i
 - (e) sanacijskim tijelima država članica u kojima subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (c) i (d) imaju poslovni nastan.”;
- (b) u stavku 4. četvrti podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„EBA može na zahtjev sanacijskog tijela pomoći sanacijskim tijelima da donesu zajedničku odluku u skladu s člankom 31. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

9. u članku 15. dodaje se sljedeći stavak:

„5. EBA prati kako sanacijska tijela provode procjene mogućnosti sanacije institucija i grupa. EBA do ... [24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] Komisiji podnosi izvješće o postojećim praksama u pogledu procjena mogućnosti sanacije i mogućim razlikama među državama članicama.

Izvješće iz prvog podstavka sadržava sljedeće:

- (a) procjenu metodologija koje su sanacijska tijela razvila za provedbu procjena mogućnosti sanacije, što uključuje utvrđivanje područja u kojima postoje moguće razlike među državama članicama;
- (b) procjenu kapaciteta za testiranje koji su sanacijskim tijelima potrebni za osiguravanje djelotvorne provedbe sanacijske strategije;
- (c) razinu transparentnosti prema relevantnim dionicima kad su posrijedi metodologije koje su sanacijska tijela razvila za provedbu procjena mogućnosti sanacije i ishod tih procjena.”;

10. u članku 16.a dodaje se sljedeći stavak:

„7. Ako sanacijski subjekt ili subjekt koji sam po sebi nije sanacijski subjekt ne podliježe zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj na istoj osnovi na kojoj je dužan ispuniti zahtjeve iz članka 45.c i 45.d ove Direktive, sanacijska tijela primjenjuju stavke od 1. do 6. ovog članka na temelju procijenjenog zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj koji proizlazi iz metodologije utvrđene u delegiranom aktu donesenom na temelju članka 45.c stavka 4. ove Direktive. Primjenjuje se članak 128. četvrti stavak Direktive 2013/36/EU.

Sanacijsko tijelo uključuje procijenjeni zahtjev za kombinirani zaštitni sloj iz prvog podstavka ovog stavka u odluku kojom se utvrđuju zahtjevi iz članka 45.c i 45.d. Subjekt javno objavljuje procijenjeni zahtjev za kombinirani zaštitni sloj zajedno s informacijama iz članka 45.i stavka 3.”;

11. članak 17. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak:

„3.a Ako sanacijsko tijelo utvrdi da se mjerama koje je predložio dotični subjekt djelotvorno smanjuju ili uklanjaju znatne prepreke mogućnosti sanacije, sanacijsko tijelo donosi odluku nakon savjetovanja s nadležnim tijelom. U toj se odluci navodi da je sanacijsko tijelo procijenilo da su predložene mjere primjerene za djelotvorno smanjenje ili uklanjanje znatnih prepreka mogućnosti sanacije te se od subjekta zahtijeva da provede predložene mjere.”;

(b) u stavku 5. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Za potrebe stavka 4., sanacijska tijela ovlaštena su barem za poduzimanje bilo koje od sljedećih mjera.”;

12. članak 18. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Sanacijsko tijelo za grupu, u suradnji s konsolidirajućim nadzornim tijelom, izrađuje i podnosi izvješće matičnom društvu u Uniji, sanacijskim tijelima za društva kćeri, koja ga dostavljaju društvima kćerima u svojoj nadležnosti, te sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice. Izvješće se izrađuje nakon savjetovanja s nadležnim tijelima te se u njemu analiziraju značajne prepreke djelotvornoj primjeni instrumenata sanacije i izvršavanju sanacijskih ovlasti u odnosu na grupu i u odnosu na sanacijske grupe ako se grupa sastoji od više od jedne sanacijske grupe. U izvješću se razmatra učinak na poslovni model grupe te preporučuju sve razmjerne i ciljane mjere koje su, prema mišljenju sanacijskog tijela za grupu, potrebne ili primjerene za uklanjanje tih prepreka.”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Sanacijsko tijelo za grupu o svakoj mjeri koju predloži matično društvo u Uniji obavješćuje konsolidirajuće nadzorno tijelo, EBA-u, sanacijska tijela za društva kćeri i sanacijska tijela jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice ako je ta mjera relevantna za te značajne podružnice. Sanacijsko tijelo za grupu i sanacijska tijela za društva kćeri, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice, čine sve što je u njihovoj moći da u sanacijskom kolegiju donesu zajedničku odluku o utvrđivanju značajnih prepreka i, ako je to potrebno, procjeni mjera koje je predložilo matično društvo u Uniji i mjera koje tijela zahtijevaju u svrhu rješavanja ili uklanjanja tih prepreka, a kojom se uzima u obzir potencijalni učinak mjera u svim državama članicama u kojima grupa djeluje.”;

(c) stavak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„9. Ako se ne donese zajednička odluka o poduzimanju mjera iz članka 17. stavka 5. točke (g), (h) ili (k), EBA može na zahtjev sanacijskog tijela u skladu sa stavkom 6., 6.a ili 7. ovog članka pomoći sanacijskim tijelima da postignu dogovor u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

13. članci 27. i 28. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 27.

Mjere rane intervencije

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela bez nepotrebne odgode razmotre i prema potrebi primijene mjere rane intervencije ako institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d):
 - (a) ispunjava uvjete iz članka 102. Direktive 2013/36/EU ili članka 38. Direktive (EU) 2019/2034 ili je nadležno tijelo utvrdilo, u kontekstu postupka nadzorne provjere i ocjene u skladu s člankom 97. Direktive 2013/36/EU, da aranžmani, strategije, postupci i mehanizmi koje provodi institucija ili subjekt te regulatorni kapital i likvidnost te institucije ili subjekta ne osiguravaju dobro upravljanje i pokriće njihovih rizika i ako vrijedi jedno od sljedećeg:
 - i. institucija ili subjekt nisu poduzeli korektivne mjere koje je zatražilo nadležno tijelo, uključujući mjere iz članka 104. Direktive 2013/36/EU ili članka 39. Direktive (EU) 2019/2034;
 - ii. nadležno tijelo smatra da su korektivne mjere koje nisu mjere rane intervencije nedostatne za rješavanje problema te institucije ili tijela;

- (b) krši zahtjeve utvrđene u članku 45.e ili 45.f ove Direktive; ili
- (c) krši ili je vjerojatno da će prekršiti, tijekom 12 mjeseci nakon procjene nadležnog tijela, neki od zahtjeva utvrđenih u glavi II. Direktive 2014/65/EU ili člancima od 3. do 7., člancima od 14. do 17. ili člancima 24., 25. i 26. Uredbe (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća*.

Nadležno tijelo može utvrditi da je uvjet iz prvog podstavka točke (a) podtočke ii. ovog stavka ispunjen bez prethodnog poduzimanja drugih korektivnih mjera, uključujući izvršavanje ovlasti iz članka 104. Direktive 2013/36/EU ili članka 39. Direktive (EU) 2019/2034.

Za potrebe prvog podstavka točaka (b) i (c) ovog stavka, države članice osiguravaju da sanacijska tijela ili nadležna tijela kako su definirana u članku 4. stavku 1. točki 26. Direktive 2014/65/EU bez odgode obavijeste nadležno tijelo o kršenju ili vjerojatnom kršenju.

- 2. Za potrebe stavka 1., mjere rane intervencije uključuju sljedeće:
 - (a) zahtjev da upravljačko tijelo institucije ili subjekta učini jedno od sljedećeg:
 - i. provede jedan ili više aranžmana ili mjera iz plana oporavka; ili

- ii. ažurira plan oporavka u skladu s člankom 5. stavkom 2. ako se okolnosti koje su dovele do rane intervencije razlikuju od pretpostavki utvrđenih u početnom planu oporavka i provede jedan ili više aranžmana ili mjera utvrđenih u ažuriranom planu oporavka u određenom roku;
- (b) zahtjev da upravljačko tijelo institucije ili subjekta sazove skupštinu dioničara institucije ili subjekta ili, u slučaju da upravljačko tijelo ne ispuni taj zahtjev, da je izravno sazove nadležno tijelo, te da se u oba slučaja utvrdi dnevni red i zahtijeva od dioničara da razmotre donošenje određenih odluka;
- (c) zahtjev da upravljačko tijelo institucije ili subjekta izradi plan, u skladu s planom oporavka, ako je primjenjivo, za pregovore o restrukturiranju duga s nekim ili svim njegovim vjerovnicima;
- (d) zahtjev da se promijeni pravna struktura institucije ili subjekta;
- (e) zahtjev da se smijeni, ili zamijeni u skladu s člankom 28., cijelo više rukovodstvo ili upravljačko tijelo institucije ili subjekta ili pojedini članovi;
- (f) imenovanje jednog ili više privremenih upravitelja institucije ili subjekta, u skladu s člankom 29.;

- (g) zahtjev da upravljačko tijelo institucije ili subjekta izradi plan koji institucija ili subjekt može provesti ako odluči pokrenuti dobrovoljnu likvidaciju svojih aktivnosti.
3. Nadležna tijela odabiru odgovarajuće mjere rane intervencije iz stavka 2. ovog članka na temelju onoga što je razmjerno ciljevima koji se žele postići, uzimajući u obzir ozbiljnost kršenja ili vjerojatnog kršenja i brzinu pogoršanja financijske situacije institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) te druge relevantne informacije.
 4. Za svaku od mjera rane intervencije iz stavka 2. nadležna tijela određuju rok za provedbu koji je strogo ograničen na vrijeme potrebno za provedbu dotične mjere pod razumnim uvjetima. Nadležna tijela provode evaluaciju djelotvornosti mjere odmah po isteku roka i tu evaluaciju dostavljaju sanacijskom tijelu.

Ako se u evaluaciji zaključi da mjere rane intervencije nisu u potpunosti provedene ili nisu djelotvorne, nadležno tijelo može procijeniti je li ispunjen uvjet iz članka 32. stavka 1. točke (a).

5. EBA do ... [24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 radi promicanja dosljedne primjene uvjetâ iz stavka 1. ovog članka.

Članak 28.

Zamjena višeg rukovodstva ili upravljačkog tijela

Za potrebe članka 27. stavka 2. točke (e), države članice osiguravaju da se novo više rukovodstvo ili upravljačko tijelo ili pojedinačni članovi novog višeg rukovodstva ili upravljačkog tijela imenuju u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom i da takva imenovanja podliježu odobrenju ili suglasnosti nadležnog tijela.

* Uredba (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 173, 12.6.2014., str. 84., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>).”;

14. članak 29. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1., 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Za potrebe članka 27. stavka 2. točke (f), države članice osiguravaju da nadležna tijela mogu, na temelju onoga što je razmjerno okolnostima, imenovati jednog ili više privremenih upravitelja koji će:

- (a) privremeno zamijeniti upravljačko tijelo institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d); ili
- (b) privremeno raditi s upravljačkim tijelom institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d).

U trenutku imenovanja privremenog upravitelja nadležno tijelo navodi imenuje li ga se u svrhu točke (a) ili (b) prvog podstavka.

Za potrebe prvog podstavka točke (b), nadležno tijelo u trenutku imenovanja pobliže određuje ulogu, dužnosti i ovlasti privremenog upravitelja i zahtjeve za upravljačko tijelo institucije ili subjekta u pogledu savjetovanja s privremenim upraviteljem ili dobivanja njegove suglasnosti prije donošenja konkretnih odluka ili mjera.

Države članice zahtijevaju od nadležnog tijela da objavi imenovanje svakog privremenog upravitelja, osim ako privremeni upravitelj nije ovlašten zastupati instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d).

Države članice nadalje osiguravaju da svaki privremeni upravitelj posjeduje dostatno znanje, vještine i iskustvo za obavljanje svojih dužnosti te da ispunjava zahtjeve iz članka 91. stavaka 2. i 2.a Direktive 2013/36/EU.

Procjena nadležnog tijela o tome posjeduje li privremeni upravitelj takvo znanje, vještine i iskustvo te ispunjava li te zahtjeve sastavni je dio odluke o imenovanju tog privremenog upravitelja.

2. Nadležno tijelo određuje ovlasti privremenog upravitelja u trenutku njegova imenovanja, na temelju onoga što je razmjerno okolnostima. Te ovlasti mogu uključivati neke ili sve ovlasti upravljačkog tijela institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u skladu sa statutom institucije ili subjekta i nacionalnim pravom, uključujući ovlast izvršavanja nekih ili svih administrativnih funkcija upravljačkog tijela institucije ili subjekta. Ovlasti privremenog upravitelja koje se odnose na instituciju ili subjekt moraju biti u skladu s primjenjivim pravom trgovačkih društava. Nadležno tijelo može prilagoditi takve ovlasti u slučaju promjene okolnosti.

3. Nadležno tijelo određuje ulogu i funkcije privremenog upravitelja u trenutku njegova imenovanja. Ta uloga i funkcije mogu uključivati:
- (a) utvrđivanje financijskog položaja institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d);
 - (b) upravljanje poslovanjem ili dijelom poslovanja institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) radi očuvanja ili obnove njihova financijskog položaja;
 - (c) poduzimanje mjera radi ponovne uspostave dobrog i razboritog upravljanja poslovanjem institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d);
 - (d) osiguravanje usklađenosti institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) sa svim zahtjevima na temelju članka 30.a stavka 3. drugog podstavka, stavka 4. prvog podstavka ili stavka 5.

Nadležno tijelo određuje sva ograničenja uloge i funkcija privremenog upravitelja u trenutku njegova imenovanja.”;

(b) u stavku 5. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U svakom slučaju, privremeni upravitelj može izvršavati ovlast sazivanja glavne skupštine dioničara institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) te odrediti dnevni red takve skupštine samo uz prethodnu suglasnost nadležnog tijela.”;

(c) stavci 6. i 7. zamjenjuju se sljedećim:

„6. Na zahtjev nadležnog tijela privremeni upravitelj sastavlja izvješća o financijskom položaju institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) i radnjama izvršenima tijekom njegova mandata u intervalima koje odredi nadležno tijelo. Privremeni upravitelj u svakom slučaju sastavlja takvo izvješće na kraju svojeg mandata.

7. Privremeni upravitelj imenuje se na najviše godinu dana. Nadležno tijelo može iznimno jedanput produljiti to razdoblje za razdoblje koje je razmjerno okolnostima ako su i dalje ispunjeni uvjeti za imenovanje privremenog upravitelja. Nadležno tijelo odgovorno je za utvrđivanje toga jesu li ispunjeni ti uvjeti i za opravdavanje svakog produljenja mandata privremenog upravitelja dioničarima.”;

15. članak 30. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Koordinacija mjera rane intervencije za grupe”;

(b) stavci od 1. do 4. zamjenjuju se sljedećim:

- „1. Ako su u odnosu na matično društvo u Uniji ispunjeni uvjeti za primjenu mjera rane intervencije na temelju članka 27., konsolidirajuće nadzorno tijelo obavješćuje EBA-u i savjetuje se s drugim nadležnim tijelima unutar kolegija nadzornih tijela prije donošenja odluke o primjeni mjere rane intervencije.
2. Nakon obavijesti i savjetovanja iz stavka 1. ovog članka konsolidirajuće nadzorno tijelo odlučuje hoće li u odnosu na relevantno matično društvo u Uniji primijeniti mjere rane intervencije na temelju članka 27., uzimajući u obzir učinak tih mjera na subjekte grupe u drugim državama članicama. Konsolidirajuće nadzorno tijelo o svojoj odluci obavješćuje EBA-u i druga nadležna tijela unutar kolegija nadzornih tijela.
3. Ako su u vezi s društvom kćeri matičnog društva u Uniji ispunjeni uvjeti za primjenu mjera rane intervencije na temelju članka 27., nadležno tijelo odgovorno za nadzor na pojedinačnoj osnovi koje namjerava poduzeti mjeru u skladu s tim člankom o tome obavješćuje EBA-u i savjetuje se s konsolidirajućim nadzornim tijelom.

Po primitku obavijesti konsolidirajuće nadzorno tijelo može procijeniti vjerojatni učinak koji bi primjena mjera rane intervencije na temelju članka 27. dotičnoj instituciji ili subjektu iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) imala na grupu ili subjekte grupe u drugim državama članicama. Konsolidirajuće nadzorno tijelo tu procjenu priopćuje nadležnom tijelu u roku od tri dana.

Nakon te obavijesti i savjetovanja nadležno tijelo odlučuje hoće li primijeniti mjeru rane intervencije. Pri donošenju odluke uzima se u obzir procjena konsolidirajućeg nadzornog tijela. Nadležno tijelo o svojoj odluci obavješćuje EBA-u, konsolidirajuće nadzorno tijelo i ostala nadležna tijela unutar kolegija nadzornih tijela.

4. Ako više od jednog nadležnog tijela mjeru rane intervencije na temelju članka 27. namjerava primijeniti na više institucija ili subjekata iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u istoj grupi, konsolidirajuće nadzorno tijelo i druga relevantna nadležna tijela procjenjuju je li prikladnije imenovati istog privremenog upravitelja za sve dotične subjekte ili koordinirati primjenu drugih mjera rane intervencije na više institucija ili subjekata kako bi se olakšala primjena rješenja za obnovu financijskog položaja dotične institucije ili subjekta. Procjena je u obliku zajedničke odluke konsolidirajućeg nadzornog tijela i drugih relevantnih nadležnih tijela. Zajednička odluka donosi se u roku od pet dana od datuma obavijesti iz stavka 1. ovog članka. Zajednička odluka obrazlaže se i iznosi u dokumentu koji konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja matičnom društvu u Uniji.

Na zahtjev nadležnog tijela, EBA može pomoći nadležnim tijelima u postizanju dogovora u skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Ako se u roku od pet dana ne donese zajednička odluka, konsolidirajuće nadzorno tijelo i nadležna tijela za društva kćeri mogu donijeti pojedinačne odluke o imenovanju privremenog upravitelja institucija ili subjekata iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) za koje su odgovorna i o primjeni drugih mjera rane intervencije.”;

(c) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. EBA može na zahtjev bilo kojeg nadležnog tijela pomoći nadležnim tijelima koja namjeravaju primijeniti jednu ili više mjera iz članka 27. stavka 2. točke (a) ove Direktive u vezi s odjeljkom A točkama 4., 10., 11. i 19. Priloga ovoj Direktivi, iz članka 27. stavka 2. točke (c) ove Direktive ili iz članka 27. stavka 2. točke (d) ove Direktive da postignu dogovor u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

16. u glavi III. umeće se sljedeći članak:

„Članak 30.a

Priprema za sanaciju

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela bez odgode obavješćuju sanacijska tijela o sljedećem:
 - (a) svakoj mjeri iz članka 104. stavka 1. Direktive 2013/36/EU ili iz članka 39. stavka 2. Direktive (EU) 2019/2034 koju poduzimaju ili čije poduzimanje zahtijevaju od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive;

- (b) da su, kako se ustanovi nadzornom aktivnošću, ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 27. stavku 1. u odnosu na instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), neovisno o primjeni bilo koje od mjera rane intervencije;
- (c) primjeni bilo koje od mjera rane intervencije iz članka 27.

Nadležna tijela u bliskoj suradnji sa sanacijskim tijelima pomno prate situaciju institucije ili subjekta i pridržava li se mjera iz prvog podstavka točke (a) kojima se nastoji odgovoriti na pogoršanje stanja te institucije ili subjekta i mjera rane intervencije iz prvog podstavka točke (c).

2. Države članice osiguravaju da nadležna tijela što je prije moguće obavijeste sanacijska tijela ako smatraju da postoji značajan rizik da se jedna ili više okolnosti iz članka 32. stavka 4. primjenjuju u odnosu na instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d). Ta obavijest sadržava:

- (a) razloge obavješćivanja;

- (b) pregled mjera koje se razmatraju i kojima bi se u razumnom roku spriječila propast dotične institucije ili subjekta, njihov očekivani učinak na instituciju ili subjekt s obzirom na okolnosti iz članka 32. stavka 4. i očekivani rok za provedbu tih mjera.

Po primitku obavijesti iz prvog podstavka ovog stavka sanacijska tijela u bliskoj suradnji s nadležnim tijelima procjenjuju koji bi bio razuman rok za procjenu uvjeta iz članka 32. stavka 1. točke (b), uzimajući u obzir brzinu pogoršanja stanja institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), potrebu za djelotvornom provedbom sanacijske strategije i sva druga razmatranja relevantna za taj slučaj. Sanacijska tijela mogu u bilo kojem trenutku ponovno procijeniti rok i prilagoditi ga okolnostima slučaja. Sanacijska tijela o toj procjeni ili ponovnoj procjeni što prije obavješćuju nadležna tijela.

Po primitku obavijesti iz prvog podstavka ovog stavka nadležna tijela i sanacijska tijela u bliskoj suradnji prate stanje institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), provedbu relevantnih mjera u očekivanom roku i sav drugi relevantan razvoj događaja. U tu se svrhu nadležna tijela i sanacijska tijela redovito sastaju, a učestalost tih sastanaka određuju sanacijska tijela uzimajući u obzir okolnosti slučaja. Nadležna tijela i sanacijska tijela bez odgode jedna drugima dostavljaju sve relevantne informacije.

3. Nadležna tijela sanacijskim tijelima na njihov zahtjev dostavljaju sve informacije koje su im potrebne za bilo koju od sljedećih radnji:
 - (a) ažuriranje plana sanacije i pripremu za moguću sanaciju institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d);
 - (b) provedbu vrednovanja iz članka 36.

Ako takve informacije već nisu dostupne nadležnim tijelima, sanacijska tijela i nadležna tijela surađuju i koordiniraju pribavljanje tih informacija. U tu svrhu nadležna tijela i sanacijska tijela ovlaštena su zahtijevati od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) da dostave te informacije, među ostalim u okviru izravnih nadzora, te su ovlaštena međusobno ih prosljeđivati.

4. Ovlasti sanacijskih tijela uključuju ovlast za potencijalne kupce staviti na tržište instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), dogovoriti takvo stavljanje na tržište, ili zahtijevati od institucije ili subjekta da to učini, u sljedeće svrhe:
 - (a) kako bi se ta institucija ili subjekt pripremili za sanaciju, podložno kriterijima utvrđenima u članku 39. stavku 2. i zahtjevima u pogledu povjerljivosti utvrđenima u člancima 84. i 84.b;
 - (b) kako bi sanacijsko tijelo poduzelo procjenu uvjeta iz članka 32. stavka 1. točke (b).

Ako pri izvršavanju ovlasti iz prvog podstavka sanacijsko tijelo odluči da će izravno staviti instituciju ili subjekt na tržište za potencijalne kupce, uzima u obzir okolnosti slučaja, posebno sve preventivne mjere koje bi mogao poduzeti sustav osiguranja depozita ili sve mjere koje bi mogao poduzeti institucionalni sustav zaštite, te učinak koji bi izvršavanje te ovlasti moglo imati na opći položaj institucije ili subjekta.

5. Sanacijska tijela ovlaštena su od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) zahtijevati da uspostavi potrebne aranžmane, uključujući digitalnu platformu, za razmjenu informacija s potencijalnim kupcima ili savjetnicima i procjeniteljima koje angažira sanacijsko tijelo. Ako sanacijsko tijelo izvršava tu ovlast, primjenjuje se članak 84. stavak 1. točke (e) i (f).

6. Prethodna obavijest koju dostavlja nadležno tijelo u skladu sa stavkom 1. prvim podstavkom ovog članka nije nužan uvjet da bi sanacijska tijela mogla pripremiti sanaciju institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ili izvršavati ovlasti iz stavaka 3., 4. i 5. ovog članka.
7. Sanacijska tijela bez odgode obavješćuju nadležna tijela o svim radnjama poduzetima na temelju stavaka 3., 4. i 5.
8. Države članice osiguravaju da nadležna tijela i sanacijska tijela blisko surađuju u sljedećim slučajevima:
 - (a) kad razmatraju poduzimanje mjera iz stavka 1. prvog podstavka točke (a) ovog članka, kojima se nastoji odgovoriti na pogoršanje stanja institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) te mjera iz stavka 1. prvog podstavka točke (c) ovog članka;
 - (b) kad razmatraju poduzimanje bilo koje od radnji iz stavaka 3., 4. i 5.;
 - (c) tijekom provedbe radnji iz točaka (a) i (b) ovog podstavka.

Nadležna tijela i sanacijska tijela osiguravaju dosljednost, koordiniranost i djelotvornost tih mjera i radnji.”;

17. u članku 31. stavku 2. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) štiti javna sredstva tako da se na najmanju moguću mjeru svede oslanjanje na izvanredne javne financijske potpore, osobito ako se isplaćuju iz proračuna države članice;”;

18. članak 32. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela poduzmu mjeru sanacije u odnosu na instituciju ako sanacijska tijela nakon primitka obavijesti na temelju stavka 2. ili na vlastitu inicijativu te uzimajući u obzir potrebu za djelotvornom provedbom sanacijske strategije, utvrde da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) institucija propada ili je vjerojatno da će propasti;

(b) uzimajući u obzir vrijeme i druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi druge alternativne mjere privatnog sektora, uključujući mjere institucionalnog sustava zaštite, preventivne mjere iz članka 11. stavka 3. Direktive 2014/49/EU, nadzorne mjere, mjere rane intervencije ili otpis ili konverzija relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza iz članka 59. stavka 2. ove Direktive, poduzete u pogledu institucije spriječile njezinu propast u razumnom roku;

- (c) mjera sanacije potrebna je radi javnog interesa na temelju stavka 5.
2. Države članice osiguravaju da nadležno tijelo procijeni uvjet iz stavka 1. točke (a) nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom.

Države članice mogu predvidjeti da, uz nadležno tijelo, uvjet iz stavka 1. točke (a) može procijeniti i sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom ako sanacijska tijela prema nacionalnom pravu imaju potrebne alate za takvu procjenu, uključujući posebno odgovarajući pristup relevantnim informacijama. U tom slučaju države članice osiguravaju da nadležno tijelo sanacijskom tijelu bez odgode dostavi sve relevantne informacije koje ono zatraži radi poduzimanja svoje procjene, prije ili nakon što ga sanacijsko tijelo obavijesti da namjerava poduzeti tu procjenu.

Uvjet iz stavka 1. točke (b) procjenjuje sanacijsko tijelo u bliskoj suradnji s nadležnim tijelom. Nadležno tijelo bez odgode dostavlja sanacijskom tijelu sve relevantne informacije koje ono zatraži radi poduzimanja svoje procjene. Nadležno tijelo također može obavijestiti sanacijsko tijelo da smatra da je uvjet utvrđen u stavku 1. točki (b) ispunjen.

Pri procjeni uvjetâ iz stavka 1. točaka (a) i (b) nadležno tijelo ili sanacijsko tijelo od sustava osiguranja depozita ili, prema potrebi, od institucionalnog sustava zaštite čiji je dotična institucija član traži najnovije dostupne informacije koje bi bile relevantne za tu procjenu, među ostalim informaciju može li sustav osiguranja depozita ili institucionalni sustav zaštite spriječiti propast.”;

(b) stavak 4. mijenja se kako slijedi:

i. u prvom podstavku točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) potrebne su izvanredne javne financijske potpore, osim ako se takve potpore dodjeljuju u jednom od oblika iz članka 32.c.”;

ii. drugi, treći, četvrti i peti podstavak brišu se;

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Za potrebe stavka 1. prvog podstavka točke (c), mjera sanacije nije potrebna radi javnog interesa ako sanacijsko tijelo zaključi da nijedan od ciljeva sanacije ne bi bio ugrožen kad bi se institucija likvidirala u redovnom postupku u slučaju insolventnosti.

Ako sanacijsko tijelo zaključi bi jedan ili više ciljeva sanacije bili ugroženi kad bi se institucija likvidirala u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, sanacijsko tijelo zaključuje da je mjera sanacije potrebna radi javnog interesa ako je potrebna za postizanje jednog ili više ciljeva sanacije i razmjerna je tim ciljevima te ako se likvidacijom institucije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti ne bi učinkovitije ostvarili ugroženi ciljevi sanacije.

Države članice osiguravaju da pri poduzimanju procjene iz prvog podstavka sanacijsko tijelo, na temelju informacija koje su mu dostupne u vrijeme te procjene, razmotri i uspoređi sve izvanredne javne financijske potpore za koje se razumno može očekivati da bi bile dodijeljene instituciji, i u slučaju sanacije i u slučaju likvidacije u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.

Države članice osiguravaju da pri poduzimanju procjene iz drugog podstavka sanacijsko tijelo uzima u obzir troškove sanacije i troškove redovnog postupka u slučaju insolventnosti te nastoji svesti na najmanju moguću mjeru i izbjeći uništenje vrijednosti, osim ako je to potrebno za postizanje ciljeva sanacije.”;

19. članci 32.a i 32.b zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 32.a

Uvjeti za sanaciju u odnosu na središnje tijelo i kreditne institucije ili financijske institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom

Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu poduzeti mjeru sanacije u odnosu na središnje tijelo i sve kreditne institucije ili financijske institucije koje su s njim stalno povezane i dio su iste sanacijske grupe ako to središnje tijelo i sve kreditne institucije ili financijske institucije koje su s njim stalno povezane, ili sanacijska grupa kojoj pripadaju, kao cjelina ispunjavaju uvjete utvrđene u članku 32. stavku 1.

Članak 32.b

Postupak u odnosu na institucije i subjekte koji ne podliježu mjeri sanacije

1. Države članice osiguravaju da, kada sanacijsko tijelo utvrdi da institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ispunjava uvjete utvrđene u članku 32. stavku 1. točkama (a) i (b), ali ne i uvjet utvrđen u članku 32. stavku 1. točki (c), nadležno tijelo ili sanacijsko tijelo pokrene relevantan administrativni ili sudski postupak, uključujući dobrovoljni postupak ako je dostupan, ili zatraži da se on pokrene, kako bi se institucija ili subjekt uredno likvidirali u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.

2. Države članice osiguravaju da institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) koji su uredno likvidirani u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom u okolnostima opisanima u stavku 1., među ostalim u okviru postupka dobrovoljne likvidacije, u razumnom roku izađu s tržišta ili prekinu svoje bankarske aktivnosti.
3. Države članice osiguravaju da, kada sanacijsko tijelo utvrdi da institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ispunjava uvjete utvrđene u članku 32. stavku 1. točkama (a) i (b), ali ne i uvjet utvrđen u članku 32. stavku 1. točki (c), to bude dovoljan uvjet da nadležno tijelo toj instituciji ili subjektu oduzme odobrenje za rad.
4. Države članice osiguravaju da je oduzimanje odobrenja za rad institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) dovoljan uvjet da relevantno nacionalno upravno ili pravosudno tijelo može bez odgode pokrenuti postupak uredne likvidacije institucije ili subjekta u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.”;

20. umeće se sljedeći članak:

„Članak 32.c

Izvanredne javne financijske potpore

1. Države članice osiguravaju da se izvanredne javne financijske potpore izvan mjere sanacije mogu iznimno dodijeliti instituciji ili subjektu iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ako su izvanredne javne financijske potpore u skladu s uvjetima i zahtjevima utvrđenima u okviru Unije za državne potpore i samo u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako se, kako bi se otklonila ozbiljna smetnja iznimne ili sustavne naravi u gospodarstvu države članice i očuvala financijska stabilnost, izvanredne javne financijske potpore dodjeljuju u bilo kojem od sljedećih oblika:
 - i. državno jamstvo za likvidnosne linije središnjih banaka u skladu s uvjetima središnjih banaka;
 - ii. državno jamstvo za novoizdane obveze;
 - iii. stjecanje instrumenata regulatornog kapitala, osim instrumenata redovnog osnovnog kapitala, ili drugih instrumenata kapitala ili korištenje mjera za imovinu umanjene vrijednosti, po cijenama, uz trajanje i pod drugim uvjetima kojima se dotičnoj instituciji ili subjektu ne daje neopravdana prednost, ako u vrijeme odobrenja javne potpore ne postoje okolnosti iz članka 32. stavka 4. točke (a), (b) ili (c) ili iz članka 59. stavka 3.;

- (b) ako se izvanredne javne financijske potpore dodjeljuju u obliku intervencije sustava osiguranja depozita, kako je navedeno u članku 11. stavku 3. Direktive 2014/49/EU;
- (c) ako se izvanredne javne financijske potpore dodjeljuju u obliku intervencije sustava osiguranja depozita, kako je navedeno u članku 11. stavku 5. Direktive 2014/49/EU;
- (d) ako se izvanredne javne financijske potpore dodjeljuju u obliku državne potpore koja se dodjeljuje instituciji ili subjektu iz članka 32.b ove Direktive, različite od potpore koju dodjeljuje sustav osiguranja depozita na temelju članka 11. stavka 5. Direktive 2014/49/EU.

2. Mjere potpore iz stavka 1. točke (a):

- (a) ograničene su na solventne institucije ili subjekte, kako je potvrdilo nadležno tijelo;
- (b) preventivne su i privremene te se temelje na unaprijed definiranoj strategiji za prestanak korištenja mjera potpore koju je odobrilo nadležno tijelo i koja uključuje jasno utvrđen datum ukidanja, datum prodaje ili raspored otplate za svaku od tih mjera;
- (c) razmjerne su otklanjanju posljedica ozbiljne smetnje iznimne ili sustavne naravi u gospodarstvu države članice i očuvanju financijske stabilnosti; i

- (d) ne primjenjuju se za nadoknadu gubitaka koje su institucija ili subjekt pretrpjeli ili će vjerojatno pretrpjeti tijekom najmanje sljedećih 12 mjeseci.

Unaprijed definirana strategija iz prvog podstavka točke (b) ovog stavka objavljuje se tek nakon što institucija ili subjekt prestane koristiti dotične mjere potpore ili nakon što se dovrši procjena iz stavka 6. drugog podstavka ovog članka, podložno obvezama objave koje se ne mogu odgoditi navedenima u članku 17. Uredbe (EU) br. 596/2014.

3. Za potrebe stavka 2. prvog podstavka točke (a) ovog članka, ako se izvanredne javne financijske potpore dodjeljuju u obliku mjere potpore iz stavka 1. točke (a) podtočaka ii. i iii. ovog članka, institucija ili subjekt smatra se solventnim ako je nadležno tijelo zaključilo da nije došlo niti je vjerojatno, na temelju trenutačnih očekivanja, da će u sljedećih 12 mjeseci doći do kršenja bilo kojeg od zahtjeva iz članka 92. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, članka 104.a Direktive 2013/36/EU, članka 11. stavka 1. Uredbe (EU) 2019/2033, članka 40. Direktive (EU) 2019/2034 ili relevantnih primjenjivih zahtjeva na temelju prava Unije ili nacionalnog prava.

Kada nadležno tijelo procjenjuje je li došlo do kršenja zahtjeva iz prvog podstavka ovog stavka, zanemaruje sva kršenja koja su do trenutka procjene učinkovito otklonjena. Ako nadležno tijelo zaključi da će u sljedećih 12 mjeseci vjerojatno doći do kršenja zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU ili članka 40. Direktive (EU) 2019/2034, može iznimno smatrati da su institucija ili subjekt solventni ako utvrdi da će kršenje biti kratkoročno i da su institucija ili subjekt isplanirali učinkovite korektivne mjere za njegovo otklanjanje i ako je nadležno tijelo prije trenutka procjene zaključilo da su te mjere vjerodostojne.

4. Za potrebe stavka 2. prvog podstavka točke (d), relevantno nadležno tijelo kvantificira gubitke koje su institucija ili subjekt pretrpjeli ili će vjerojatno pretrpjeti. Ta se kvantifikacija temelji na provjerama kvalitete imovine koje provode ESB, EBA ili nacionalna tijela odnosno, prema potrebi, na izravnim nadzorima koje provodi nadležno tijelo. Ako se te provjere ili nadzori ne mogu provesti u razumnom roku, nadležno tijelo kvantifikaciju može temeljiti na bilanci institucije ili subjekta, pod uvjetom da je bilanca u skladu s primjenjivim računovodstvenim pravilima i standardima, što je potvrdio neovisni vanjski revizor. Kvantifikacija se provodi što bliže datumu odobrenja mjera potpore i na temelju najnovijih informacija kojima nadležno tijelo raspolaže.

5. Mjere potpore iz stavka 1. točke (a) podtočke iii. ograničene su na mjere za koje je nadležno tijelo procijenilo da su potrebne kako bi se očuvala solventnost institucije ili subjekta tako da se riješi njegov nedostatak kapitala ustanovljen u nepovoljnom scenariju testova otpornosti na stres provedenih na nacionalnoj razini, na razini Unije ili na razini SSM-a ili u jednakovrijednim ocjenama koje su proveli ESB, EBA ili nacionalna tijela, ako je to primjenjivo, te ih je potvrdilo nadležno tijelo.

Odstupajući od stavka 1. točke (a) podtočke iii. ovog članka, stjecanje instrumenata redovnog osnovnog kapitala iznimno se dopušta ako je priroda utvrđenog nedostatka takva da stjecanje bilo kojeg drugog instrumenta regulatornog kapitala ili drugih instrumenata kapitala dotičnoj instituciji ili subjektu ne bi omogućilo rješavanje nedostatka kapitala ustanovljenog u nepovoljnom scenariju relevantnog testa otpornosti na stres ili u jednakovrijednoj ocjeni. Iznos stečenih instrumenata redovnog osnovnog kapitala ne smije premašiti 2 % ukupnog iznosa izloženosti riziku dotične institucije ili subjekta, koji se izračunava u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.

U iznimnim okolnostima nadležno tijelo može dopustiti da se ograničenje od 2 % premaši ako dokaže da je to potrebno i primjereno za provedbu mjera potpore, uzimajući u obzir konkretne okolnosti slučaja. Ograničenje se premašuje za iznos koji ne stvara rizike za pravodobnu i vjerodostojnu provedbu unaprijed definirane strategije za prestanak korištenja mjera potpore. Nadležno tijelo dostavlja Komisiji analizu na kojoj se temelji njegovo odobrenje za premašenje ograničenja od 2 % za potrebe potencijalne ocjene državne potpore.

6. Države članice osiguravaju da, ako se bilo koja od mjera potpore iz stavka 1. točke (a) ne otkupi, otplati ili na drugi način ne ukine u skladu s uvjetima strategije za prestanak korištenja mjere potpore utvrđene u trenutku odobravanja te mjere, nadležno tijelo zahtijeva od institucije ili subjekta da dostavi jednokratni plan s korektivnim mjerama. U planu s korektivnim mjerama opisuju se koraci koje treba poduzeti kako bi se mjera potpore prestala koristiti u roku od dvije godine i osigurala dugoročna održivost institucije ili subjekta. Plan s korektivnim mjerama ne ograničava ovlast relevantnih tijela da u bilo kojem trenutku procijene ili utvrde propada li institucija ili subjekt ili je vjerojatno da će propasti.

Ako nadležno tijelo nije uvjeren da je plan s korektivnim mjerama vjerodostojan ili izvediv ili ako se institucija ili subjekt ne pridržava plana s korektivnim mjerama, relevantna tijela procjenjuju propada li institucija ili subjekt ili je vjerojatno da će propasti.

7. EBA do ... [12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 o vrstama testova ili ocjena iz stavka 5. ovog članka koje mogu dovesti do mjera potpore iz stavka 1. točke (a) podtočke iii. ovog članka.”;

21. u članku 33. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

- „2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela poduzmu mjeru sanacije u odnosu na subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d), uzimajući u obzir potrebu za djelotvornom provedbom sanacijske strategije, ako taj subjekt ispunjava uvjete utvrđene u članku 32. stavku 1.

Za potrebe poduzimanja mjere sanacije smatra se da subjekt propada ili da je vjerojatno da će propasti u bilo kojoj od sljedećih okolnosti:

- (a) subjekt ispunjava jedan ili više uvjeta utvrđenih u članku 32. stavku 4. točki (b), (c) ili (d);
- (b) subjekt bitno krši ili postoje objektivni elementi koji pokazuju da će subjekt u bliskoj budućnosti bitno prekršiti primjenjive zahtjeve utvrđene u Uredbi (EU) br. 575/2013 ili Direktivi 2013/36/EU.”;

22. članak 33.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 8. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice osiguravaju da sanacijska tijela bez odgode obavješćuju instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) i tijela iz članka 83. stavka 2. točaka od (a) do (h) kad izvršavaju ovlast iz stavka 1. ovog članka nakon što se utvrdi da institucija ili subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti na temelju članka 32. stavka 1. točke (a) i prije donošenja odluke o sanaciji.”;

(b) u stavku 9. dodaje se sljedeći podstavak:

„Neovisno o prvom podstavku ovog stavka, države članice osiguravaju da, ako se tamo navedene ovlasti izvršavaju u odnosu na prihvatljive depozite i ako se ti depoziti ne smatraju nedostupnima za potrebe Direktive 2014/49/EU, deponenti imaju pristup odgovarajućem dnevnom iznosu tih depozita.”;

23. članak 35. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu imenovati jednog ili više posebnih upravitelja koji zamjenjuju upravljačko tijelo institucije u sanaciji ili prijelazne institucije ili surađuju s tim tijelom. Sanacijska tijela objavljuju imenovanje posebnog upravitelja. Sanacijska tijela osiguravaju da posebni upravitelj ima kvalifikacije, sposobnost i znanje potrebne za izvršavanje svojih dužnosti.

Članak 91. Direktive 2013/36/EU ne primjenjuje se na imenovanje posebnih upravitelja.

2. Posebni upravitelj ima sve ovlasti dioničara i upravljačkog tijela institucije u sanaciji ili prijelazne institucije. Međutim, posebni upravitelj te ovlasti može izvršavati samo pod nadzorom sanacijskog tijela.”;

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Države članice zahtijevaju da posebni upravitelj sastavlja izvješća za sanacijsko tijelo koje ga je imenovalo o gospodarskoj i financijskoj situaciji institucije u sanaciji ili prijelazne institucije i radnjama koje je poduzeo pri izvršavanju svojih dužnosti, i to u redovitim intervalima koje odredi sanacijsko tijelo te na početku i na kraju svojeg mandata.”;

24. u članku 36. umeće se sljedeći stavak:

„7.a Ako je to potrebno za donošenje odluka iz stavka 4. točaka (c) i (d), procjenitelj informacije iz stavka 6. točke (c) dopunjuje procjenom vrijednosti izvanbilančne imovine i vrijednosti obveza koje bi u budućnosti mogle proizaći iz neizvjesnog događaja te obveza neizvjesnog roka dospijeća ili iznosa.”;

25. članak 37. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Ako se instrumenti sanacije iz stavka 3. točke (a) ili (b) ovog članka upotrebljavaju, samostalno ili u kombinaciji s drugim instrumentima sanacije, za prijenos samo dijela imovine, prava ili obveza institucije u sanaciji, svaki subjekt koji preostane nakon prijenosa imovine, prava ili obveza te primjene drugih instrumenata sanacije, ako je relevantno, uredno se likvidira u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom. Ta likvidacija provodi se u razumnom roku, uzimajući u obzir eventualnu potrebu da taj preostali subjekt pruža usluge ili potporu na temelju članka 65. kako bi primatelj mogao provoditi aktivnosti ili usluge koje je stekao tim prijenosom te sve ostale razloge zbog kojih je nastavak poslovanja preostalog subjekta potreban kako bi se ostvarili ciljevi sanacije ili poštovala načela iz članka 34.

Prvi podstavak ovog stavka ne primjenjuje se ako se u svrhu iz članka 43. stavka 2. točke (a) na instituciju u sanaciji primjenjuje *bail-in* instrument, u kombinaciji s drugim instrumentima sanacije.

U slučajevima iz prvog podstavka ovog stavka, ako bi mjera sanacije dovela do gubitaka za vjerovnike ili do konverzije njihovih tražbina, sanacijsko tijelo može odlučiti da neće izvršiti ovlast otpisa i konverzije instrumenata kapitala u skladu s člankom 59., kako je navedeno u stavku 2. ovog članka, ako ti instrumenti ostanu u preostalom subjektu i ako bi se primjenom instrumenata sanacije iz stavka 3. točke (a) ili (b) ovog članka, zajedno s likvidacijom preostalog subjekta, osiguralo, na temelju vrednovanja iz članka 36., da će oni snositi gubitke prije svih drugih vjerovnika institucije u sanaciji.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„11. EBA prati mjere i pripremu sanacijskih tijela kako bi osigurala djelotvornu provedbu instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti u slučaju sanacije. EBA do ... [24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] podnosi izvješće Komisiji o trenutnom stanju u vezi s postojećim praksama i mogućim razlikama među državama članicama.

Izvješće iz prvog podstavka obuhvaća barem sljedeće:

- (a) postojeće aranžmane za provedbu *bail-in* instrumenta i razinu suradnje s infrastrukturama financijskog tržišta i tijelima trećih zemalja, ako je relevantno;
- (b) postojeće aranžmane za primjenu drugih instrumenata sanacije;
- (c) razinu transparentnosti aranžmana iz točaka (a) i (b) prema relevantnim dionicima.”;

26. članak 40. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim::

„Za primjenu instrumenta prijelazne institucije i uzimajući u obzir potrebu za postizanjem nekog od ciljeva sanacije, države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlasti da na prijelaznu instituciju prenesu sve sljedeće.”;

(b) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ne dovodeći u pitanje drugi podstavak, ako primjena *bail-in* instrumenta omogućuje da se kapital prijelazne institucije u potpunosti osigura konverzijom obveza prihvatljivih za *bail-in* u dionice ili druge vrste instrumenata kapitala, može se odstupiti od zahtjeva iz prvog podstavka točke (a) da prijelazna institucija mora biti u potpunom ili djelomičnom vlasništvu jednog ili više tijela javne vlasti.”;

27. u članku 42. stavku 5. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) takav prijenos potreban za pravilno funkcioniranje institucije u sanaciji, prijelazne institucije ili samog subjekta za upravljanje imovinom; ili”;

28. članak 44. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Iz aranžmana financiranja sanacije može se isplatiti doprinos kako je navedeno u stavku 4. ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) dioničari i imatelji drugih vlasničkih instrumenata, imatelji relevantnih instrumenata kapitala i ostalih obveza prihvatljivih za *bail-in*, putem smanjenja, otpisa ili konverzije na temelju članka 48. stavka 1. i članka 60. stavka 1., te, ako je primjenjivo, sustavi osiguranja depozita na temelju članka 109. doprinijeli su pokriću gubitaka i dokapitalizaciji u iznosu od najmanje 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital institucije u sanaciji, što se izračunava u skladu s vrednovanjem predviđenim u članku 36.;
- (b) doprinos iz aranžmana financiranja sanacije ne premašuje 5 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital institucije u sanaciji, što se izračunava u skladu s vrednovanjem predviđenim u članku 36.”;

(b) u stavku 7. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U izvanrednim okolnostima sanacijsko tijelo može zatražiti dodatna sredstva iz alternativnih izvora financiranja nakon što:

- (a) isplaćen je doprinos iz aranžmana financiranja sanacije na temelju stavka 4. i dosegnuto je ograničenje od 5 % iz stavka 5. točke (b); i
- (b) sve obveze prihvatljive za *bail-in* koje nisu prihvatljivi depoziti, koje su nižeg reda prvenstva nego depoziti iz članka 108. stavka 1. prvog podstavka točke (b), i koje nisu isključene iz *bail-ina* na temelju stavka 3. ovog članka, u cijelosti su otpisane ili konvertirane.”;

29. u članku 44.a dodaje se sljedeći stavak:

„8. EBA, u suradnji s ESMA-om, do... [18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] Komisiji podnosi izvješće o primjeni ovog članka. U tom se izvješću uspoređuju mjere koje su države članice donijele radi usklađivanja s ovim člankom, analizira se njihova djelotvornost u zaštiti malih ulagatelja i procjenjuje njihov učinak na prekogranične operacije. Komisija na temelju tog izvješća može podnijeti zakonodavni prijedlog za izmjenu ove Direktive.”;

30. u članku 45. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da institucije i subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) u svakom trenutku ispunjavaju zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze ako to zahtijeva i kako utvrdi sanacijsko tijelo u skladu s ovim člankom i člancima od 45.a do 45.i.”;

31. članak 45.b mijenja se kako slijedi:

(a) umeću se sljedeći stavci:

„1.a Sanacijski subjekti u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza uključuju depozite samo ako je to uključivanje odobrilo sanacijsko tijelo u skladu sa stavkom 1.b i ako ti depoziti ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

- (a) depoziti ispunjavaju sve uvjete iz stavka 1. prvog podstavka;
- (b) depozite ne drže fizičke osobe, mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća;
- (c) depoziti su oročeni depoziti s izvornim rokom dospijeća od najmanje godinu dana i vlasnik nema pravo na prijevremenu isplatu, čak ni ako prijevremena isplata podliježe plaćanju penala;

- (d) u relevantnoj ugovornoj dokumentaciji izričito se navodi:
 - i. da sanacijski subjekt namjerava uključiti depozite u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza;
 - ii. da su depoziti isključeni od bilo kakve isplate od strane sustava osiguranja depozita na temelju članka 5. stavka 1. točke (l) Direktive 2014/49/EU.

1.b Sanacijsko tijelo može odobriti sanacijskom subjektu da u potpunosti ili djelomično uključi depozite u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza ako smatra da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) sanacijsko tijelo očekuje da ti depoziti ne bi bili u potpunosti ili djelomično isključeni iz *bail-ina* na temelju članka 44. stavka 3. ili da ne bi bili u potpunosti preneseni na primatelja u okviru djelomičnog prijenosa;
- (b) sanacijsko tijelo zaključilo je da uključivanje ne predstavlja ili vjerojatno neće predstavljati značajnu prepreku za mogućnost sanacije, osobito zbog učinka na izvedivost primjene instrumenata sanacije na način kojim se ostvaruju ciljevi sanacije.

Sanacijsko tijelo povlači odobrenje ako zaključi da jedan od uvjeta iz prvog podstavka više nije ispunjen. U tom slučaju sanacijski subjekt više ne uključuje depozite u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza.”;

- (b) u stavcima 4., 5. i 7. pojam „GSV institucije” zamjenjuje se pojmom „GSV subjekti”;
- (c) stavak 8. mijenja se kako slijedi:
 - i. u prvom podstavku pojam „GSV institucije” zamjenjuje se pojmom „GSV subjekti”;
 - ii. u drugom podstavku točki (c) pojam „GSV institucija” zamjenjuje se pojmom „GSV subjekt”;
 - iii. u četvrtom podstavku pojam „GSV institucije” zamjenjuje se pojmom „GSV subjekti”;

(d) dodaje se sljedeći stavak:

„10. Sanacijsko tijelo može dopustiti sanacijskom subjektu da ispuni zahtjeve iz stavaka 4., 5. i 7. upotrebom regulatornog kapitala ili obveza iz stavaka 1. i 3. ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) za subjekte koji su GSV subjekti ili sanacijski subjekti koji podliježu članku 45.c stavku 5. ili 6. sanacijsko tijelo nije smanjilo zahtjev iz stavka 4. ovog članka na temelju prvog podstavka tog stavka;
- (b) obveze iz stavka 1. ovog članka koje ne ispunjavaju uvjet iz članka 72.b stavka 2. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 ispunjavaju uvjete iz članka 72.b stavka 4. točaka od (b) do (e) te uredbe.”;

32. članak 45.c mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2.a drugom podstavku točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) obveze koje ispunjavaju kriterije prihvatljivosti iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, osim članka 72.b stavka 2. točaka (b) i (d) te uredbe, i, ako je primjenjivo, iz članka 45.b stavka 1.a ove Direktive;”;

- (b) u stavku 3. osmom podstavku riječi „ključnih ekonomskih funkcija” zamjenjuju se riječima „ključnih funkcija”;
- (c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda u kojima se određuje metodologija koju sanacijska tijela trebaju upotrebljavati za procjenu zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU i zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, za potrebe određivanja zahtjeva iz članka 45. stavka 1. ove Direktive i izvršavanja ovlasti iz članka 16.a ove Direktive, za sljedeće subjekte:

- (a) sanacijske subjekte na konsolidiranoj razini sanacijske grupe ako sanacijska grupa ne podliježe tim zahtjevima na temelju Direktive 2013/36/EU;
- (b) subjekte koji sami po sebi nisu sanacijski subjekti, ako subjekt ne podliježe tim zahtjevima na temelju Direktive 2013/36/EU na istoj osnovi kao i zahtjevima iz članka 45.f ove Direktive.

EBA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda podnosi Komisiji do ...
[12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

(d) umeće se sljedeći stavak:

„6.a Za sanacijske subjekte koji su dio sanacijske grupe čija ukupna imovina premašuje 30 milijardi EUR i u čijoj se preferiranoj sanacijskoj strategiji predviđa ponajprije primjena instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne institucije te izlazak s tržišta, razina zahtjeva iz stavka 3. ovog članka iznosi barem:

- (a) 15 %, kada se izračunava u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (a);
i
- (b) 4,5 %, kada se izračunava u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (b).

Prvi podstavak ovog stavka ne primjenjuje se na sanacijske subjekte u čijoj se preferiranoj sanacijskoj strategiji predviđa primjena *bail-in* instrumenta u svrhu iz članka 43. stavka 2. točke (a), samostalno ili u kombinaciji s drugim instrumentima sanacije.”;

(e) u stavku 7. osmom podstavku riječi „ključnih ekonomskih funkcija” zamjenjuju se riječima „ključnih funkcija”;

33. u članku 45.d stavku 1. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Zahtjev iz članka 45. stavka 1. za sanacijski subjekt koji je GSV subjekt sastoji se od sljedećeg:”;

34. članak 45.f mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Odstupajući od prvog i drugog podstavka ovog stavka, matična društva u Uniji koja sama po sebi nisu sanacijski subjekti, ali su društva kćeri subjekata iz trećih zemalja, zahtjeve utvrđene u člancima 45.c i 45.d ispunjavaju na konsolidiranoj osnovi.”;

ii. peti podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Za sanacijske grupe utvrđene u skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom 83.b podtočkom (b), one kreditne institucije ili financijske institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom, ali same po sebi nisu sanacijski subjekti, središnje tijelo koje samo po sebi nije sanacijski subjekt te svi sanacijski subjekti koji ne podliježu zahtjevu iz članka 45.e stavka 3., pridržavaju se članka 45.c stavka 7. na pojedinačnoj osnovi.”;

(b) u stavku 2. točki (a) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. koje ispunjavaju kriterije prihvatljivosti iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, uz iznimku članka 72.b stavka 2. točaka (b), (c), (k), (l) i (m) te članka 72.b stavaka 3., 4. i 5. te uredbe, i, ako je primjenjivo, iz članka 45.b stavka 1.a ove Direktive;”;

35. članak 45.g zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 45.g

Izuzeće za središnje tijelo ili za kreditne institucije ili financijske institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom

Sanacijsko tijelo može djelomično ili u potpunosti izuzeti od primjene članka 45.f središnje tijelo ili kreditnu instituciju ili financijsku instituciju koja je stalno povezana sa središnjim tijelom ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) kreditna institucija ili financijska institucija i središnje tijelo podliježu nadzoru istog nadležnog tijela, imaju poslovni nastan u istoj državi članici i dio su iste sanacijske grupe;
- (b) središnje tijelo i njegove stalno povezane kreditne institucije ili financijske institucije za svoje obveze odgovaraju solidarno ili središnje tijelo u potpunosti jamči za obveze svojih stalno povezanih kreditnih institucija ili financijskih institucija;

- (c) minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze te solventnost i likvidnost središnjeg tijela i svih stalno povezanih kreditnih institucija ili financijskih institucija prate se kao cjelina, na temelju konsolidiranih izvještaja tih institucija;
- (d) u slučaju izuzeća za kreditnu instituciju ili financijsku instituciju koja je stalno povezana sa središnjim tijelom, uprava središnjeg tijela ovlaštena je za davanje uputa upravi stalno povezanih institucija;
- (e) relevantna sanacijska grupa ispunjava zahtjev iz članka 45.e stavka 3.; i
- (f) nema trenutačnih ili očekivanih bitnih praktičnih ili pravnih prepreka brzom prijenosu regulatornog kapitala ili otplate obveza između središnjeg tijela i stalno povezanih kreditnih institucija ili financijskih institucija u slučaju sanacije.”;

36. članak 45.i mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 3. dodaje se sljedeći podstavak:

„Subjekti objavljuju informacije koje se zahtijevaju na temelju ovog stavka u skladu s aranžmanima iz članka 128.b.”;

(b) stavci 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„5. EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda u kojima se pobliže određuju:

- (a) metode i aranžmani za izvješćivanje o informacijama iz stavaka 1. i 2.;
- (b) učestalost i rokovi za podnošenje izvješća iz točke (a).

U tom nacrtu provedbenih tehničkih standarda pobliže se određuje standardiziran način pružanja informacija o redu prvenstva stavki iz stavka 1. točke (c) koji se primjenjuje u nacionalnom postupku u slučaju insolventnosti u svakoj državi članici.

Za institucije i subjekte iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) ove Direktive koji podliježu člancima 92.a i 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013 taj nacrt provedbenih tehničkih standarda prema potrebi se usklađuje s provedbenim aktom donesenim na temelju članka 430. te uredbe.

EBA taj nacrt provedbenih tehničkih standarda podnosi Komisiji do ...
[12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

- 5.a EBA razvija informatička rješenja, uključujući obrasce za izvješćivanje, standarde za podatke, formate i upute, za izvješćivanje o informacijama iz stavaka 1. i 2.
6. EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda u kojima se pobliže određuju:
 - (a) metode i aranžmani za objavljivanje iz stavka 3.;
 - (b) učestalost objavljivanja.

U tom nacrtu provedbenih tehničkih standarda pružaju se dovoljno opsežne i usporedive informacije kako bi se mogli procijeniti profili rizičnosti institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) te mjera u kojoj se ispunjava primjenjivi zahtjev iz članka 45.e ili 45.f.

Za institucije i subjekte iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) ove Direktive koji podliježu člancima 92.a i 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013 taj nacrt provedbenih tehničkih standarda prema potrebi se usklađuje s provedbenim aktom donesenim na temelju članka 434.a te uredbe.

EBA taj nacrt provedbenih tehničkih standarda podnosi Komisiji do ... [12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

6.a EBA razvija informatička rješenja, uključujući formate i upute za objavljivanje, za objavljivanja iz stavka 3.”;

37. u članku 45.j stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda u kojima se pobliže određuju:

- (a) metode i aranžmani za utvrđivanje informacija i izvješćivanje EBA-e o njima od strane sanacijskih tijela, u suradnji s nadležnim tijelima, za potrebe stavka 1.;
- (b) učestalost i rokovi za podnošenje izvješća iz točke (a).

EBA taj nacrt provedbenih tehničkih standarda podnosi Komisiji do ... [12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

3. EBA razvija informatička rješenja, uključujući obrasce za izvješćivanje, standarde za podatke, formate i upute, za izvješćivanje o informacijama iz stavka 1.”;

38. u članku 45.1 stavku 3. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Izvješće iz stavka 2. obuhvaća tri kalendarske godine, a Komisiji se podnosi do 31. prosinca kalendarske godine koja slijedi nakon zadnje godine obuhvaćene izvješćem. Obveza iz stavka 2. prestaje se primjenjivati nakon podnošenja drugog izvješća.”;

39. članak 45.m mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu odrediti odgovarajuća prijelazna razdoblja, ne dulja od tri godine, unutar kojih institucije ili subjekti iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) moraju ispuniti zahtjeve utvrđene u članku 45.e ili 45.f ili zahtjeve koji proizlaze iz primjene članka 45.b stavka 4., 5. ili 7., ovisno o slučaju, ako ispunjavanje tih zahtjeva bez prijelaznog razdoblja ne bi bilo razmjerno.

Sanacijsko tijelo može odrediti prijelazne ciljne razine za zahtjeve utvrđene u članku 45.e ili 45.f ili za zahtjeve koji proizlaze iz primjene članka 45.b stavka 4., 5. ili 7., ovisno o slučaju, koje institucija ili subjekt mora ispunjavati na datum koji odredi sanacijsko tijelo. Prijelaznim ciljnim razinama u pravilu se osigurava linearno povećanje regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza radi približavanja zahtjevu.

2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, prijelazno razdoblje koje sanacijska tijela odrede za instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) čija se preferirana sanacijska strategija promijeni iz likvidacije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti u primjenu mjere sanacije ne smije biti dulje od četiri godine.

Ako je to propisno opravdano i primjereno na temelju kriterija iz stavka 7., sanacijsko tijelo može odrediti dulje prijelazno razdoblje od najviše šest godina.

Sanacijsko tijelo može odrediti prijelazne ciljne razine za zahtjev iz članka 45.e ili za zahtjeve koji proizlaze iz primjene članka 45.b stavka 4., 5. ili 7., ovisno o slučaju, koje institucija ili subjekt mora ispunjavati na datum koji odredi sanacijsko tijelo. Prijelaznim ciljnim razinama u pravilu se osigurava linearno povećanje regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza radi približavanja zahtjevu.”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Zahtjevi iz članka 45.b stavaka 4. i 7. te iz članka 45.c stavaka 5. i 6., ovisno o tome što je primjenjivo, ne primjenjuju se u razdoblju od tri godine nakon datuma na koji je za sanacijski subjekt ili grupu kojoj sanacijski subjekt pripada utvrđeno da je GSV institucija ili GSV institucija izvan EU-a, ili na koji je za sanacijski subjekt nastupila situacija iz članka 45.c stavka 5. ili 6.”;

40. u članku 46. stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Procjenom iz stavka 1. ovog članka utvrđuje se iznos za koji se obveze prihvatljive za *bail-in* trebaju otpisati ili konvertirati u sljedeće svrhe:

- (a) kako bi se ponovno uspostavio omjer redovnog osnovnog kapitala institucije u sanaciji ili, ako je to primjenjivo, utvrdio taj omjer za prijelaznu instituciju, uzimajući u obzir sve doprinose kapitala iz aranžmana financiranja sanacije na temelju članka 101. stavka 1. točke (d) ove Direktive;
- (b) kako bi se održalo dostatno povjerenje tržišta u instituciju u sanaciji ili prijelaznu instituciju, uzimajući u obzir sve obveze koje bi u budućnosti mogle proizaći iz neizvjesnog događaja ili obveze neizvjesnog roka dospijeća ili iznosa koje nisu otpisane ili konvertirane, i kako bi se toj instituciji omogućilo da najmanje godinu dana nastavi ispunjavati uvjete za odobrenje za rad i obavljati djelatnosti za koje je dobila odobrenje za rad na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU.”;

41. u članku 47. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) poništavaju postojeće dionice ili druge vlasničke instrumente ili ih prenose na:

- i. vjerovnike čije se tražbine konvertiraju u dionice ili druge vrste instrumenata kapitala;
- ii. kupca, kada se ovaj stavak primjenjuje u kombinaciji s instrumentom prodaje poslovanja; ili
- iii. prijelaznu instituciju, kada se ovaj stavak primjenjuje u kombinaciji s instrumentom prijelazne institucije;”;

(b) u točki (b) podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. koje je institucija u sanaciji izdala na temelju ovlasti iz članka 59. stavka 2.; ili”;

42. članak 52. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„U iznimnim okolnostima sanacijsko tijelo može rok od mjesec dana za podnošenje plana reorganizacije poslovanja produljiti za još mjesec dana.”;

(b) u stavku 5. dodaje se sljedeći podstavak:

„Sanacijsko tijelo može zahtijevati da institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u plan reorganizacije poslovanja uključi dodatne elemente.”;

43. članak 53. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Ako sanacijsko tijelo primjenom ovlasti iz članka 63. stavka 1. točke (e) smanji na nulu glavnicu obveze ili nepodmireni iznos obveze, uključujući obvezu neizvjesnog roka dospjeća ili iznosa, ta obveza i sve obveze ili tražbine koje u vezi s njom nastanu i koje nisu obračunane u trenutku izvršavanja ovlasti u svakom slučaju smatraju se izvršenima i ne mogu se dokazivati ni u jednom naknadnom postupku u vezi s institucijom u sanaciji ili bilo kojim subjektom sljednikom u bilo kojoj naknadnoj likvidaciji.

4. Ako sanacijsko tijelo primjenom ovlasti iz članka 63. stavka 1. točke (e) glavnicu obveze ili nepodmireni iznos obveze, uključujući obvezu neizvjesnog roka dospjeća ili iznosa, smanji djelomično, ali ne u potpunosti:

(a) obveza je izvršena u visini smanjenog iznosa;

(b) relevantni instrument ili sporazum kojim je stvorena prvotna obveza i dalje se primjenjuje u odnosu na preostalu glavnice obveze ili nepodmireni iznos obveze, podložno svim promjenama iznosa kamata koje se plaćaju kako bi se odrazilo smanjenje glavnice i svim daljnjim promjenama uvjeta koje bi sanacijsko tijelo moglo donijeti na temelju ovlasti iz članka 63. stavka 1. točke (j).”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„5. Za potrebe stavaka 3. i 4., izvršenje obveze neizvjesnog roka dospjeća ili iznosa i svih tražbina koje u vezi s njom nastanu proizvodi učinke ako i kada se za relevantnu obvezu sa sigurnošću utvrde rok dospjeća i iznos ili kada nastane tražbina povezana s njom.”;

44. članak 55. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Države članice od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) zahtijevaju da u ugovore unesu odredbu kojom se precizira da vjerovnik ili ugovorna strana u sporazumu ili instrumentu kojim se stvara relevantni instrument kapitala ili obveza prihvatljiva za *bail-in* priznaju da taj instrument ili ta obveza mogu biti podložni ovlastima otpisa i konverzije te pristaju biti obvezani svakim smanjenjima glavnice ili nepodmirenog dospjelog iznosa, konverzijom ili poništenjem koji nastanu izvršenjem tih ovlasti od strane sanacijskog tijela, pod uvjetom da taj instrument ili ta obveza ispunjava sve sljedeće uvjete:

- (b) instrument ili obveza nisu depozit iz članka 108. stavka 1. točke (b);
- (c) instrument ili obveza uređeni su pravom treće zemlje;
- (d) instrument ili obveza izdani su ili preuzeti nakon datuma na koji je država članica počela primjenjivati odredbe donesene radi prenošenja ovog odjeljka.

Prvi podstavak ne primjenjuje se ako sanacijsko tijelo države članice utvrdi da tamo navedeni instrumenti ili obveze mogu biti podložni ovlastima otpisa i konverzije od strane sanacijskog tijela države članice na temelju prava treće zemlje ili na temelju obvezujućeg sporazuma sklopljenog s tom trećom zemljom.

- 1.a Zahtjev utvrđen u stavku 1. ne primjenjuje se na subjekte planirane za likvidaciju ni na društva kćeri sanacijskog subjekta ili subjekta iz treće zemlje koji sami po sebi nisu sanacijski subjekti.

Instrumenti ili obveze subjekata iz prvog podstavka ovog stavka koji ispunjavaju uvjete iz stavka 1. prvog podstavka ovog članka i koji ne uključuju ugovornu odredbu iz tog stavka ne računaju se za ispunjavanje zahtjeva iz članka 45. stavka 1.

Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, sanacijska tijela mogu odlučiti da se zahtjev utvrđen u stavku 1. primjenjuje na sljedeće subjekte:

- (a) subjekt planiran za likvidaciju za koji je sanacijsko tijelo odredilo zahtjev iz članka 45. stavka 1.;

- (b) društvo kći sanacijskog subjekta ili subjekta iz treće zemlje koje samo po sebi nije sanacijski subjekt.
2. Države članice osiguravaju da se, ako institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) utvrdi da je iz pravnih ili drugih razloga neizvedivo u ugovorne odredbe kojima se uređuje relevantna obveza uključiti odredbu koja se zahtijeva na temelju stavka 1. ovog članka, zahtjev za uključivanje te odredbe ne primjenjuje.

Ako u određenoj kategoriji obveza koja uključuje prihvatljive obveze iznos obveza koje ne uključuju ugovornu odredbu koja se zahtijeva na temelju stavka 1. ovog članka iznosi više od 10 % te kategorije, institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) o tome obavješćuje sanacijsko tijelo. Ta institucija ili subjekt u toj obavijesti navodi kategoriju obveza koje, na temelju prvog podstavka ovog stavka, ne uključuju tu ugovornu odredbu i objašnjava zašto je to slučaj. Ta institucija ili subjekt sanacijskom tijelu dostavlja i sve informacije koje sanacijsko tijelo zatraži, u razumnom roku nakon primitka obavijesti. Sanacijsko tijelo procjenjuje učinak tih informacija na mogućnost sanacije te institucije ili subjekta, uključujući učinak na mogućnost sanacije koji proizlazi iz rizika od kršenja zaštitnih mjera za vjerovnike iz članka 73. pri primjeni ovlasti otpisa i konverzije na prihvatljive obveze.

U slučaju da sanacijsko tijelo zaključi da nije iz pravnih ili drugih razloga neizvedivo u ugovorne odredbe uključiti odredbu koja se zahtijeva na temelju stavka 1., uzimajući u obzir potrebu da se osigura mogućnost sanacije institucije ili subjekta, ono može u razumnom roku zahtijevati uključivanje takve ugovorne odredbe. Sanacijsko tijelo isto može zahtijevati da institucija ili subjekt izmijeni svoju praksu u pogledu primjene izuzeća od ugovornog priznavanja *bail-ina*.

Obveze iz prvog podstavka ovog stavka ne uključuju instrumente dodatnog osnovnog kapitala, instrumente dopunskog kapitala i dužničke instrumente iz članka 2. stavka 1. točke 48. podtočke ii. ako su ti instrumenti neosigurane obveze. Nadalje, obveze iz prvog podstavka ovog stavka nadređene su obvezama koje ispunjavaju uvjete iz članka 108. stavka 2.

Ako sanacijsko tijelo zaključi da obveze koje ne uključuju ugovornu odredbu koja se zahtijeva na temelju stavka 1. ovog članka predstavljaju značajnu prepreku mogućnosti sanacije, prema potrebi primjenjuje ovlasti iz članka 17. kako bi uklonilo tu prepreku mogućnosti sanacije.

Obveze za koje institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u ugovorne odredbe ne uključi odredbu koja se zahtijeva na temelju stavka 1. ovog članka ili za koje se u skladu s ovim stavkom taj zahtjev ne primjenjuje ne računaju se za ispunjavanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze.”;

(b) u stavku 6. prvom podstavku točke (b) i (c) brišu se;

(c) stavak 8. briše se;

45. članak 59. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. mijenja se kako slijedi:

i. uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice zahtijevaju da sanacijska tijela izvršavaju ovlast otpisa ili konverzije, u skladu s člankom 60. i bez odgode, u odnosu na relevantne instrumente kapitala i prihvatljive obveze navedene u stavku 1.a ovog članka koje su izdali institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), uzimajući u obzir potrebu za djelotvornom provedbom ovlasti otpisa ili konverzije ili, ako je primjenjivo, sanacijske strategije za sanacijsku grupu, ako nastupi jedna ili više sljedećih okolnosti:”;

ii. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) ako institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) zatraži izvanredne javne financijske potpore, osim ako se te potpore dodjeljuju u jednom od oblika iz članka 32.c.”;

(b) u stavku 4. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) uzimajući u obzir vrijeme i druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi se bilo kojom mjerom, uključujući alternativne mjere privatnog sektora, nadzorne mjere ili mjere rane intervencije, osim otpisa ili konverzije relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza iz stavka 1.a, u razumnom roku spriječila propast institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ili grupe.”;

46. članak 63. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točka (m) zamjenjuje se sljedećim:

„(m) ovlast da od relevantnog tijela zahtijevaju da pravodobno procijeni stjecatelja kvalificiranog udjela, odstupajući od rokova iz članka 31. Uredbe (EU) br. 648/2012, članka 27.a Uredbe (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća*, članka 11. Direktive 2009/65/EZ, članka 58. Direktive 2009/138/EZ, članka 22. Direktive 2013/36/EU i članka 12. Direktive 2014/65/EU te od svih rokova utvrđenih u nacionalnim propisima kojima se prenosi članak 6. Direktive (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća**.

* Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj>).

** Direktiva (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23.12.2015., str. 35.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).”;

ii. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako se ovlasti iz prvog podstavka točke (e) ili (f) izvršavaju u odnosu na obveze neizvjesnog roka dospijeća ili iznosa, smanjenje ili konverzija proizvodi učinke ako i kada se za relevantnu obvezu sa sigurnošću utvrde rok dospijeća i iznos ili kada nastane tražbina povezana s njom.”;

(b) u stavku 2. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) podložno članku 3. stavku 6. i članku 85. stavku 1. ove Direktive, zahtjevima za dobivanje odobrenja ili suglasnosti od bilo koje javne ili privatne osobe, uključujući dioničare ili vjerovnike institucije u sanaciji i nadležna tijela za potrebe članaka od 22. do 27. Direktive 2013/36/EU;”;

47. u članku 71.a stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Stavak 1. primjenjuje se na sve financijske ugovore koji ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

(a) ugovorom se stvara nova obveza ili bitno mijenja postojeća obveza nakon stupanja na snagu odredaba donesenih na nacionalnoj razini radi prenošenja ovog članka;

- (b) ugovorom se predviđa ostvarivanje jednog ili više prava otkaza ili prava prisilne naplate založnih prava na koja bi se primijenio članak 33.a, 68., 69., 70. ili 71. da je financijski ugovor uređen zakonima države članice.”;

48. u članku 74. stavku 2. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) način na koji bi se postupalo s dioničarima i vjerovnicima, ili relevantnim sustavima osiguranja depozita u slučajevima iz članka 109. stavka 1. točke (a) i članka 109. stavka 6., da je nad institucijom u sanaciji, u odnosu na koju je izvršena mjera sanacije ili više njih, pokrenut redovni postupak u slučaju insolventnosti u vrijeme kad je donesena odluka iz članka 82.”;

49. članak 75. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 75.*

Zaštitne mjere za dioničare i vjerovnike

Države članice osiguravaju da ako se vrednovanjem provedenim na temelju članka 74. utvrdi da je bilo koji dioničar ili vjerovnik iz članka 73., ili sustav osiguranja depozita u slučajevima iz članka 109. stavka 1. točke (a) i članka 109. stavka 6., pretrpio veće gubitke nego što bi ih pretrpio pri likvidaciji u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, on ima pravo na isplatu razlike iz aranžmana financiranja sanacije.”;

50. u članku 84. umeće se sljedeći stavak:

„6.a Ovim se člankom ne sprečava razmjena informacija između sanacijskih tijela i poreznih tijela u istoj državi članici, u skladu s nacionalnim pravom. Ako informacije potječu iz druge države članice, razmjenjuju se samo uz izričitu suglasnost relevantnog tijela koje ih je otkrilo.”;

51. u poglavlju VIII. umeću se sljedeći članci:

„*Članak 84.a*

Informacije iz centraliziranih automatiziranih mehanizama

1. Države članice osiguravaju da tijela koja upravljaju centraliziranim automatiziranim mehanizmima uspostavljenima na temelju članka 32.a Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća* sanacijskim tijelima na njihov zahtjev dostavljaju informacije o agregiranom broju stranaka kojima je institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive jedini ili glavni bankovni partner.
2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela traže informacije iz stavka 1. samo od slučaja do slučaja te ako je to nužno i razmjerno za potrebe obavljanja njihovih zadaća na temelju ove Direktive.

Članak 84.b

Povjerljivost povlaštenih informacija

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela pri izvršavanju ovlasti na temelju članka 30.a stavaka 3., 4. i 5. ove Direktive ili provedbi vrednovanja u skladu s člankom 36. ove Direktive imaju ovlast zahtijevati od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive da poduzme sve potrebne mjere kako bi se osigurala povjerljivost povlaštenih informacija, kako je navedeno u članku 7. Uredbe (EU) br. 596/2014, o pripremi za sanaciju, sve dok sanacijsko tijelo ne zaključi da povjerljivost više nije potrebna za postizanje ciljeva sanacije.
2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela pri poduzimanju mjere sanacije ili izvršavanju ovlasti otpisa ili konverzije relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. ove Direktive imaju ovlast zahtijevati od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive da poduzme sve potrebne mjere kako bi se osigurala povjerljivost povlaštenih informacija, kako je navedeno u članku 7. Uredbe (EU) br. 596/2014, o postupku sanacije ili otpisu ili konverziji u skladu s člankom 59. ove Direktive sve dok sanacijsko tijelo ne zaključi da povjerljivost više nije potrebna za postizanje ciljeva sanacije.

3. Sanacijsko tijelo obavješćuje instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) čim zaključi da ispunjavanje zahtjeva o poduzimanju svih potrebnih mjera kako bi se osigurala povjerljivost povlaštenih informacija u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka više nije potrebno za postizanje ciljeva sanacije.
4. Tijekom razdoblja u kojem su institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive dužni poduzeti sve potrebne mjere kako bi se osigurala povjerljivost povlaštenih informacija u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka, ne primjenjuje se članak 17. stavak 1. Uredbe (EU) br. 596/2014.
5. Ako sanacijsko tijelo od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive zahtijeva da poduzme sve potrebne mjere kako bi se osigurala povjerljivost povlaštenih informacija u skladu sa stavkom 1. ili 2. ovog članka ili ako sanacijsko tijelo obavijesti tu instituciju ili subjekt da povjerljivost više nije potrebna za postizanje ciljeva sanacije, to tijelo što prije obavješćuje nadležno tijelo navedeno u delegiranim aktima donesenima na temelju članka 17. stavka 3. Uredbe (EU) br. 596/2014.

6. Institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive može objaviti povlaštene informacije iz stavaka 1. i 2. ovog članka trećoj strani u normalnom obavljanju posla, profesije ili dužnosti, kako je navedeno u članku 10. stavku 1. Uredbe (EU) br. 596/2014, samo ako je osoba koja prima te povlaštene informacije vezana obvezom povjerljivosti, bez obzira na to temelji li se ta obveza na zakonu, drugim propisima, statutu ili ugovoru te osigurava povjerljivost informacija za potrebe stavaka 1. i 2. ovog članka.
7. U slučaju da povjerljivost povlaštenih informacija više nije osigurana iako su poduzete potrebne mjere za osiguravanje njihove povjerljivosti u skladu sa stavkom 1. ili 2. ovog članka, institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) što prije objavljuje povlaštene informacije javnosti. Ovaj stavak obuhvaća situacije kada se glasina izričito odnosi na te povlaštene informacije te je ta glasina dovoljno točna da ukazuje na to da povjerljivost tih informacija više nije osigurana.

* Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).”;

52. članak 88. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. točka (g) zamjenjuje se sljedećim:

„(g) imenovana tijela sustava osiguranja depozita s kojima su povezane kreditne institucije koje su dio grupe;”;

ii. dodaje se sljedeći podstavak:

„Za potrebe prvog podstavka točke (b) ovog stavka, ako je društvo kći financijska institucija iz članka 1. stavka 1. točke (b), a ujedno je i subjekt planiran za likvidaciju, sanacijsko tijelo za to društvo kćer odlučuje namjerava li biti član sanacijskog kolegija. Ako sanacijsko tijelo za takvo društvo kćer smatra da članstvo nije potrebno, od sanacijskog tijela za grupu traži suglasnost za prestanak članstva. Sanacijsko tijelo za grupu daje suglasnost za prestanak članstva, osim ako je daljnje članstvo potrebno za pravilno i djelotvorno funkcioniranje sanacijskog kolegija. Ako dođe do bitnih promjena koje bi mogle utjecati na vjerodostojnost postupka u slučaju insolventnosti, sanacijsko tijelo za takvo društvo kćer obavješćuje sanacijsko tijelo za grupu da treba ponovno postati član sanacijskog kolegija. Sanacijsko tijelo za grupu po primitku takve obavijesti ponovno uspostavlja to članstvo.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„6.a Kako bi se olakšalo obavljanje zadaća iz članka 10. stavka 1., članka 15. stavka 1. i članka 17. stavka 1. te radi razmjene svih relevantnih informacija, sanacijski kolegij mogu osnovati:

- (a) u slučaju institucije s jednom ili više značajnih podružnica koje se nalaze u drugim državama članicama, sanacijsko tijelo te institucije;
- (b) u slučaju grupe koja se sastoji od matičnog društva i njegovih društava kćeri koja imaju poslovni nastan u istoj državi članici te značajnih podružnica, od kojih se jedna ili više njih nalaze u drugim državama članicama, sanacijsko tijelo tog matičnog društva.

Sanacijsko tijelo države članice u kojoj institucija ili matično društvo iz prvog podstavka ovog stavka ima poslovni nastan predsjedava sanacijskim kolegijem i, nakon savjetovanja s drugim sanacijskim tijelima, utvrđuje odgovarajuća pravila za njegovo funkcioniranje. Delegirani akt donesen na temelju stavka 7. ne primjenjuje se na sanacijske kolegije osnovane na temelju ovog stavka, ali se uzima u obzir pri utvrđivanju pravila za njihovo funkcioniranje.

Predsjedatelj sanacijskog kolegija odlučuje koja tijela sudjeluju na određenom sastanku ili u određenoj aktivnosti sanacijskog kolegija, uzimajući u obzir važnost planirane ili koordinirane aktivnosti za ta tijela, a posebno mogući učinak na stabilnost financijskog sustava u dotičnim državama članicama i zadaće iz prvog podstavka ovog stavka.

Predsjedatelj sanacijskog kolegija u potpunosti i unaprijed obavješćuje sve članove sanacijskog kolegija o organizaciji takvih sastanaka, o glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati i o aktivnostima koje će se razmotriti. Predsjedatelj također u potpunosti i pravodobno obavješćuje sve članove sanacijskog kolegija o radnjama poduzetima na tim sastancima ili o provedenim mjerama.”;

53. članak 91. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako sanacijsko tijelo odluči da institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), koji su društvo kći u grupi, ispunjavaju uvjete iz članka 32. stavka 1. točaka (a) i (b) ili članka 33. stavka 4. točaka (a) i (b), ovisno o slučaju, to tijelo sanacijskom tijelu za grupu, ako nije riječ o istom tijelu, konsolidirajućem nadzornom tijelu i članovima sanacijskog kolegija za dotičnu grupu bez odgode dostavlja sljedeće informacije:

- (a) odluku da institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ispunjava uvjete iz članka 32. stavka 1. točaka (a) i (b) ili članka 33. stavka 4. točaka (a) i (b), ovisno o slučaju;
- (aa) ishod procjene uvjeta iz članka 32. stavka 1. točke (c) i članka 33. stavka 4. točke (c);
- (b) mjere sanacije ili insolventijske mjere koje sanacijsko tijelo smatra primjerenima za tu instituciju ili taj subjekt.

Informacije iz prvog podstavka ovog stavka mogu se uključiti u obavijesti koje se dostavljaju na temelju članka 81. stavka 3. sanacijskom tijelu za grupu, ako nije riječ o istom tijelu, konsolidirajućem nadzornom tijelu i članovima sanacijskog kolegija za dotičnu grupu.”;

(b) u stavku 7. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„EBA može, na zahtjev sanacijskog tijela, pomoći sanacijskim tijelima da donesu zajedničku odluku u skladu s člankom 31. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

54. u članku 92. stavku 3. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„EBA može, na zahtjev sanacijskog tijela, pomoći sanacijskim tijelima da donesu zajedničku odluku u skladu s člankom 31. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

55. u članku 96. stavku 3. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) zahtjevi koji se odnose na primjenu instrumenata sanacije iz glave IV. poglavlja IV.”;

56. u članku 98. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice osiguravaju da sanacijska tijela i nadležna ministarstva razmjenjuju povjerljive informacije s relevantnim tijelima trećih zemalja samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:”;

(b) dodaju se sljedeći podstavci:

„Države članice osiguravaju da nadležna tijela razmjenjuju povjerljive informacije, uključujući planove oporavka, s relevantnim tijelima trećih zemalja samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) kad je riječ o informacijama o oporavku i sanaciji, uvjeti utvrđeni u prvom podstavku ovog stavka;

(b) kad je riječ o drugim informacijama kojima nadležna tijela raspolažu, uvjeti utvrđeni u članku 55. Direktive 2013/36/EU.

Za potrebe drugog podstavka, informacije o oporavku i sanaciji uključuju sve informacije koje se izravno odnose na zadaće nadležnih tijela na temelju ove Direktive, posebno na planiranje oporavka i planove oporavka, mjere rane intervencije i komunikaciju sa sanacijskim tijelima o planiranju sanacije, planovima sanacije i mjerama sanacije.”;

57. u članku 101. dodaje se sljedeći stavak:

„3. Ako se primjenjuje stavak 2., svi varijabilni primitci, uključujući diskrecijske mirovinske pogodnosti, sadašnjih i bivših članova upravljačkog tijela i višeg rukovodstva institucije u sanaciji za razdoblja prije propasti institucije koji nisu isplaćeni ili im nisu dodijeljeni prije donošenja odluke o poduzimanju mjera sanacije poništavaju se. Sadašnji i bivši članovi upravljačkog tijela i višeg rukovodstva vraćaju ili nadoknađuju varijabilne primitke, uključujući diskrecijske mirovinske pogodnosti, koji su im dodijeljeni ili isplaćeni tijekom 24 mjeseca prije donošenja odluke o poduzimanju mjera sanacije, osim ako dokažu da nisu sudjelovali u radnjama koje su dovele do propasti institucije u sanaciji ili joj doprinijele, ili da nisu bili odgovorni za takve radnje.

Ovaj se stavak ne primjenjuje na varijabilne primitke, uključujući diskrecijske mirovinske pogodnosti, koji su uređeni kolektivnim ugovorom.”;

58. u članku 102. stavku 3. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ako dostupna financijska sredstva nisu dovoljna za postizanje ciljne razine navedene u stavku 1. ovog članka, *ex ante* doprinosi koji se prikupljaju u skladu s člankom 103. nastavljaju se prikupljati dok se ne postigne ciljna razina. Sanacijska tijela mogu odgoditi prikupljanje *ex ante* doprinosa u skladu s člankom 103. za najviše tri godine kako bi osigurala da iznos koji treba prikupiti dosegne razinu razmjernu troškovima postupka prikupljanja, pod uvjetom da takva odgoda ne utječe bitno na kapacitet sanacijskog tijela za upotrebu aranžmana financiranja sanacije na temelju članka 101. Ako dostupna financijska sredstva čine manje od dvije trećine ciljne razine, doprinosi se utvrđuju na razini koja omogućuje postizanje ciljne razine u razumnom roku, koji ne smije biti dulji od šest godina.”;

59. članak 103. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Dostupna financijska sredstva koja se uzimaju u obzir za ostvarenje ciljne razine navedene u članku 102. mogu uključivati neopozive obveze plaćanja koje su u potpunosti osigurane kolateralom niskog rizika neopterećenim pravima bilo koje treće osobe, koji stoji na raspolaganju i namijenjen je isključivo za to da ga sanacijska tijela upotrebljavaju u svrhe navedene u članku 101. stavku 1. Udio neopozivih obveza plaćanja ne premašuje 30 % ukupnog iznosa doprinosa prikupljenih u skladu s ovim člankom. Unutar tog ograničenja sanacijsko tijelo svake godine utvrđuje udio neopozivih obveza plaćanja u ukupnom iznosu doprinosa koji se prikupljaju u skladu s ovim člankom.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„3.a Sanacijsko tijelo upućuje poziv na izvršenje neopozivih obveza plaćanja preuzetih u skladu sa stavkom 3. ovog članka ako je potrebno upotrijebiti aranžmane financiranja sanacije na temelju članka 101.

Ako subjekt prestane biti obuhvaćen područjem primjene članka 1., države članice osiguravaju da sanacijsko tijelo poništi neopozive obveze plaćanja preuzete na temelju stavka 3. ovog članka i da se vrati kolateral kojim su te obveze osigurane.

Imajući u vidu da je potrebno očuvati ili ponovno uspostaviti odgovarajuće razine financijskih sredstava dostupnih u aranžmanima financiranja sanacije, države članice osiguravaju da u slučajevima iz drugog podstavka sanacijska tijela imaju ovlast nakon poništavanja neopozivih obveza plaćanja odrediti iznos koji subjekt iz drugog podstavka doprinosi aranžmanu financiranja sanacije, pri čemu se oblik, uvjeti i rokovi utvrđuju u odluci sanacijskog tijela.

Doprinos iz trećeg podstavka ne smije biti veći od iznosa neopozivih obveza plaćanja poništenih na temelju drugog podstavka.”;

60. u članku 104. stavku 1. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ukupni iznos izvanrednih *ex post* doprinosa godišnje ne premašuje iznos koji je triput veći od 12,5 % ciljne razine iz članka 102.”;

61. u članku 107. stavku 3. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) bilo koji doprinos koji bi sustavi osiguranja depozita morali dati u skladu s člankom 109.”;

62. članak 108. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da u nacionalnim propisima kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti:

(a) sljedeće stavke imaju isti red prvenstva, koji je viši od reda prvenstva predviđenog u točki (b):

i. osigurani depoziti;

ii. potraživanja od sustava osiguranja depozita iz članka 9. stavka 2. Direktive 2014/49/EU;

(b) sljedeće stavke imaju isti red prvenstva, koji je viši od reda prvenstva predviđenog u točki (c):

i. onaj dio prihvatljivih depozita fizičkih osoba, mikropoduzeća, malih i srednjih poduzeća te tijela javne vlasti koji premašuje razinu pokrića predviđenu člankom 6. Direktive 2014/49/EU;

ii. depoziti koji bi bili prihvatljivi depoziti fizičkih osoba, mikropoduzeća, malih i srednjih poduzeća te tijela javne vlasti da nisu bili položeni preko podružnica institucija s poslovnim nastanom u Uniji koje se nalaze izvan Unije;

- (c) depoziti koji nisu navedeni u točkama (a) i (b) imaju isti red prvenstva, koji je viši od reda prvenstva predviđenog za tražbine običnih neosiguranih vjerovnika.

Depoziti iz članka 5. stavka 1. točaka (b), (c), (f), (k) i (l) Direktive 2014/49/EU nisu obuhvaćeni prvim podstavkom točkama (a), (b) i (c) ovog stavka i ne smiju imati viši red prvenstva od reda prvenstva predviđenog za tražbine običnih neosiguranih vjerovnika.”;

- (b) dodaju se sljedeći stavci:

- „8. Ako se instrumenti sanacije iz članka 37. stavka 3. točke (a) ili (b) koriste za prijenos samo dijela imovine, prava ili obveza institucije u sanaciji, aranžman financiranja sanacije ima pravo od preostale institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) potraživati sve troškove i gubitke nastale za aranžman financiranja sanacije zbog doprinosa sanaciji uplaćenih na temelju članka 101. stavka 1. u vezi s gubicima koje bi inače snosili vjerovnici.
- 9. Države članice osiguravaju da u njihovim nacionalnim propisima kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti tražbine aranžmana financiranja sanacije iz stavka 8. ovog članka i iz članka 37. stavka 7. imaju povlašteni red prvenstva, koji je viši od reda prvenstva predviđenog za tražbine depozita i sustava osiguranja depozita na temelju stavka 1. ovog članka.”;

63. članak 109. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 109.

Korištenje sustavâ osiguranja depozita u kontekstu sanacije

1. Države članice osiguravaju da, ako sanacijska tijela poduzmu mjeru sanacije u odnosu na kreditnu instituciju i ako se takvom mjerom osigurava da deponenti i dalje imaju pristup njihovim depozitima, sustav osiguranja depozita s kojim je ta kreditna institucija povezana doprinosi sljedeće iznose:
 - (a) ako se *bail-in* instrument primjenjuje u svrhu iz članka 43. stavka 2. točke (a) , samostalno ili u kombinaciji s drugim instrumentima sanacije, iznos za koji bi osigurani depoziti bili otpisani ili konvertirani radi pokrića gubitaka i dokapitalizacije institucije u sanaciji na temelju članka 46. stavka 1. da su osigurani depoziti bili obuhvaćeni *bail-inom*;
 - (b) ako se primjenjuje instrument prodaje poslovanja ili instrument prijelazne institucije, samostalno ili u kombinaciji s drugim instrumentima sanacije, a koji dovodi do izlaska institucije u sanaciji s tržišta:
 - i. iznos potreban za pokriće razlike između, s jedne strane, vrijednosti osiguranih depozita i obveza koje imaju isti red prvenstva kao osigurani depoziti ili viši i, s druge strane, vrijednosti imovine institucije u sanaciji koja se prenosi na primatelja; i

- ii. ako je relevantno, iznos potreban za osiguravanje neutralnosti kapitala primatelja nakon prijenosa.
2. U slučajevima iz stavka 1. točke (b) ovog članka, ako prijenos na primatelja uključuje depozite koji nisu osigurani depoziti ili druge obveze prihvatljive za *bail-in* i sanacijsko tijelo zaključilo je da se na te depozite ili obveze primjenjuju okolnosti iz članka 44. stavka 3. te ako ni prag utvrđen u članku 44. stavku 5. točki (a) ni prag utvrđen u članku 44. stavku 8. točki (a) za upotrebu aranžmana financiranja sanacije nije dosegnut doprinosom koji su za pokriće gubitaka i dokapitalizaciju snosili dioničari i imatelji drugih vlasničkih instrumenata te imatelji relevantnih instrumenata kapitala i drugih obveza prihvatljivih za *bail-in*, sustav osiguranja depozita doprinosi sljedeće iznose:
- (a) iznos potreban za pokriće razlike između, s jedne strane, vrijednosti depozita iz članka 108. stavka 1. prvog podstavka i obveza koje imaju isti red prvenstva kao osigurani depoziti ili viši i, s druge strane, vrijednosti imovine institucije u sanaciji koja se prenosi na primatelja; i
 - (b) ako je relevantno, iznos potreban za osiguravanje neutralnosti kapitala prijenosa za primatelja.

Države članice osiguravaju da, nakon što sustav osiguranja depozita uplati doprinos u slučajevima iz prvog podstavka, institucija u sanaciji ne može stjecati udjele u drugim društvima, raspodijeliti redovni osnovni kapital, izvršavati isplate po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala ni obavljati druge aktivnosti koje mogu dovesti do odljeva sredstava.

3. Ako se sredstva iz sustava osiguranja depozita koriste pri primjeni *bail-in* instrumenta u skladu sa stavkom 1. točkom (a) za doprinos dokapitalizaciji institucije u sanaciji, države članice osiguravaju da sustav osiguranja depozita svoje dioničke udjele ili druge vlasničke instrumente u instituciji u sanaciji prenese na privatni sektor čim to dopuste komercijalne i financijske okolnosti.

Države članice osiguravaju da sustav osiguranja depozita otvoreno i transparentno stavlja na tržište dionice ili druge vlasničke instrumente iz prvog podstavka. Takva prodaja obavlja se pod tržišnim uvjetima, a u okviru nje te dionice ili instrumenti ne smiju se pogrešno prikazivati niti se smiju diskriminirati potencijalni kupci.

4. Doprinos iz sustava osiguranja depozita prijenosu koji uključuje depozite koji nisu osigurani depoziti ili druge obveze prihvatljive za *bail-in* na temelju stavka 2. ovog članka uračunava se u pragove utvrđene u članku 44. stavku 5. točki (a) i članku 44. stavku 8. točki (a) ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
- (a) ukupna vrijednost imovine institucije u sanaciji na pojedinačnoj osnovi nije veća od 80 milijardi EUR;
 - (b) tijekom 24 mjeseca prije donošenja odluke o poduzimanju mjere sanacije institucija u sanaciji nije bila određena kao subjekt planiran za likvidaciju u planu sanacije grupe ili u planu sanacije;
 - (c) instrumenti regulatornog kapitala i prihvatljive obveze institucije u sanaciji te sve obveze koje se više ne smatraju prihvatljivima jer ne ispunjavaju uvjet iz članka 72.c stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 u potpunosti su iskorišteni za pokriće gubitaka i dokapitalizaciju, osim prihvatljivih obveza za koje sanacijsko tijelo smatra da se na njih primjenjuju okolnosti iz članka 44. stavka 3. ove Direktive;
 - (d) za instituciju u sanaciji čija je ukupna vrijednost imovine na pojedinačnoj osnovi veća od 30 milijardi EUR razina zahtjeva iz članka 45. stavka 1. najmanje je jednaka razini iz članka 45.c stavka 6.a.

Države članice mogu odlučiti da se prvi podstavak ovog stavka primjenjuje samo ako institucija u sanaciji nije prekršila zahtjev iz članka 45. stavka 2. točke (a), uključujući odgovarajuće prijelazne ciljne razine određene na temelju članka 45.m stavaka 1. i 2., tijekom dva uzastopna tromjesečja u četverogodišnjem razdoblju koje završava na dan prije prvog dana tri puna tromjesečja koja prethode odluci o poduzimanju mjere sanacije. Ako je nadležno tijelo ili sanacijsko tijelo primijenilo barem jednu od mjera iz članka 45.k stavka 1. kao odgovor na kršenje zahtjeva iz članka 45. stavka 2. točke (a), sanacijsko tijelo ne uzima u obzir kršenja tog zahtjeva tijekom četiri puna tromjesečja koja prethode odluci o poduzimanju mjere sanacije.

Drugi podstavak ovog stavka ne primjenjuje se na zahtjeve koji proizlaze iz primjene članka 45.b stavka 4., 5. ili 7.

5. Ako doprinos iz sustava osiguranja depozita prijenosu koji uključuje depozite koji nisu osigurani depoziti ili druge obveze prihvatljive za *bail-in* na temelju stavaka 2. i 4. ovog članka, zajedno s doprinosom koji su pokriću gubitaka i dokapitalizaciji dali dioničari i imatelji drugih vlasničkih instrumenata te imatelji relevantnih instrumenata kapitala i ostalih obveza prihvatljivih za *bail-in*, omogućuje korištenje aranžmana financiranja sanacije, doprinos iz sustava osiguranja depozita ograničava se na iznos potreban za doseganje pragova iz članka 44. stavka 5. točke (a) i članka 44. stavka 8. točke (a). Nakon uplate doprinosa iz sustava osiguranja depozita aranžman financiranja sanacije koristi se u skladu s načelima korištenja aranžmana financiranja sanacije iz članaka 44. i 101.

Ako ukupna vrijednost imovine institucije u sanaciji na pojedinačnoj osnovi iznosi između 30 milijardi EUR i 80 milijardi EUR, doprinos iz sustava osiguranja depozita na temelju ovog stavka ne premašuje 2,5 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital institucije u sanaciji.

6. Ako se primjenjuje stavak 4. ovog članka i ispunjeni su uvjeti iz članka 44. stavka 7. prvog podstavka, sustav osiguranja depozita daje dodatni doprinos jednak iznosu gubitaka koje bi osigurani depoziti pretrpjeli da su pretrpjeli gubitke razmjerne gubicima koje su pretrpjeli vjerovnici s istim redom prvenstva u nacionalnoj insolventnoj hijerarhiji.

Trošak dodatnog doprinosa iz sustava osiguranja depozita iz prvog podstavka ovog stavka ne premašuje gubitke koje bi sustav osiguranja depozita pretrpio da je institucija likvidirana u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, kako je procijenjeno na temelju članka 36. stavka 8.

7. Države članice osiguravaju da ukupni iznos doprinosa iz sustava osiguranja depozita u mjeri sanacije u skladu s ovim člankom ni u kojem slučaju ne premašuje iznos iz članka 11.e točke (a) Direktive 2014/49/EU.

Ako se primjenjuje instrument prodaje poslovanja ili instrument prijelazne institucije u skladu sa stavkom 1. točkom (b) ili stavkom 2. ovog članka, iznos doprinosa iz sustava osiguranja depozita naveden u tim odredbama ne premašuje 62,5 % ciljne razine sustava osiguranja depozita navedene u članku 10. stavku 2. Direktive 2014/49/EU.

Imenovano tijelo može odlučiti da se ograničenje iz drugog podstavka ovog stavka ne primjenjuje ako sanacijsko tijelo tom imenovanom tijelu dostavi obrazloženje da je doprinos iz sustava osiguranja depozita u iznosu većem od 62,5 % njegove ciljne razine potreban kako bi se izbjegli štetni učinci na financijsku stabilnost ili kako bi se očuvao pristup deponenata njihovim depozitima.

Ako se primjenjuje *bail-in* instrument u skladu sa stavkom 1. točkom (a) ovog članka, iznos doprinosa iz sustava osiguranja depozita ne premašuje gubitke koje bi sustav osiguranja depozita pretrpio da je institucija likvidirana u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, kako je procijenjeno na temelju članka 36. stavka 8.

Sustav osiguranja depozita žurno obavješćuje sanacijsko tijelo na njegov zahtjev o iznosima iz prvog i drugog podstavka.

8. Sanacijsko tijelo određuje iznos doprinosa iz sustava osiguranja depozita u skladu s ovim člankom i o svojoj odluci obavješćuje imenovano tijelo i sustav osiguranja depozita. Sustav osiguranja depozita provodi tu odluku bez odgode.
9. Ako se prihvatljivi depoziti institucije u sanaciji prenesu na drugi subjekt instrumentom prodaje poslovanja ili instrumentom prijelazne institucije, deponenti nemaju potraživanja na temelju Direktive 2014/49/EU prema sustavu osiguranja depozita u pogledu nijednog dijela svojih depozita u instituciji u sanaciji koji nisu preneseni, pod uvjetom da je iznos njihovih prenesenih depozita jednak ukupnom iznosu pokrića predviđenog člankom 6. te direktive ili veći od njega.

10. Ako sustav osiguranja depozita doprinosi mjeri sanacije, primjenjuje se članak 101. stavak 3.
11. EBA do ... [24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 o uvjetima pod kojima imenovano tijelo može ne primjenjivati ograničenje iz stavka 7. drugog podstavka ovog članka.”;

64. u članku 111. stavku 1. dodaju se sljedeće točke:

- „(e) neispunjavanje zahtjevâ iz članka 44.a;
- (f) neispunjavanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz članka 45.e ili 45.f.”;

65. članak 128. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 128 .*

Suradnja i razmjena informacija među institucijama i tijelima

1. Nadležna tijela i sanacijska tijela surađuju s EBA-om za potrebe ove Direktive u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010.

Nadležna tijela i sanacijska tijela bez odgode dostavljaju EBA-i sve informacije koje su joj potrebne za obavljanje njezinih zadaća, u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

2. EBA, Jedinstveni sanacijski odbor i ESB Komisiji na njezin zahtjev dostavljaju informacije koje su joj potrebne za obavljanje zadaća povezanih s razvojem politika, što uključuje provedbu procjena učinka, pripremu zakonodavnih prijedloga i sudjelovanje u zakonodavnom postupku. EBA, Jedinstveni sanacijski odbor i ESB prema potrebi se koordiniraju sa sanacijskim tijelima, nacionalnim nadležnim tijelima i drugim članovima Europskog sustava središnjih banaka, u skladu s okvirom za njihovu suradnju.

3. Sanacijska tijela, nacionalna nadležna tijela i članovi Europskog sustava središnjih banaka, osim ESB-a, dostavljaju Komisiji na njezin zahtjev informacije iz stavka 2. ovog članka ako te informacije nisu dostupne EBA-i, Jedinstvenom sanacijskom odboru ili ESB-u ili ako ih oni ne mogu dostaviti u razumnom roku. Taj zahtjev mora biti razmjernan i opravdan te predvidjeti razuman rok za dostavu informacija. Informacije se dostavljaju u obliku u kojem nije moguće identificirati pojedinačne subjekte i koji ne sadržava osobne podatke. Komisija i njezino osoblje u pogledu primljenih informacija podliježu zahtjevima čuvanja poslovne tajne utvrđenima u članku 84.”;

66. umeću se sljedeći članci:

„Članak 128.b

Način objave

1. Institucije, osim malih i jednostavnih institucija kako su definirane u članku 4. stavku 1. točki (145) Uredbe (EU) br. 575/2013, i subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) ove Direktive sve informacije propisane člankom 45.i stavkom 3. ove Direktive dostavljaju EBA-i u elektroničkom obliku najkasnije na datum na koji objavljuju svoje financijske izvještaje ili financijska izvješća za odgovarajuće razdoblje, ako je to primjenjivo, ili što je prije moguće nakon toga. EBA te informacije objavljuje na svojim internetskim stranicama zajedno s datumom njihove dostave.

EBA osigurava da informacije objavljene na njezinim internetskim stranicama sadržavaju informacije koje su identične onima koje su joj dostavile institucije i subjekti. Institucije i subjekti imaju pravo EBA-i ponovno dostaviti informacije u skladu s tehničkim standardima iz članka 45.i stavka 6. EBA na svojim internetskim stranicama objavljuje datum ponovne dostave.

EBA izrađuje i ažurira alat kojim se utvrđuje mapiranje obrazaca i tablica za objavu informacija u skladu s člankom 45.i stavkom 3. s onima za potrebe nadzornog izvješćivanja u skladu s člankom 45.i stavkom 1. Alat za mapiranje dostupan je javnosti na EBA-inim internetskim stranicama.

Institucije i subjekti mogu nastaviti objavljivati zaseban dokument u kojem se korisnicima informacija navodi jednostavno dostupan izvor informacija o bonitetu i sanaciji ili poseban odjeljak uključen u ili priložen financijskim izvještajima ili financijskim izvješćima institucija ili subjekata koji sadržava potrebne objavljene informacije i koji ti korisnici mogu jednostavno utvrditi. Institucije i subjekti na svojim internetskim stranicama mogu objaviti poveznicu na EBA-ine internetske stranice na kojima se informacije o bonitetu i sanaciji objavljuju na jednom mjestu.

2. Ako se članak 45.i stavci 1. i 3. ove Direktive primjenjuju na male i jednostavne institucije kako su definirane u članku 4. stavku 1. točki (145) Uredbe (EU) br. 575/2013, EBA na svojim internetskim stranicama objavljuje informacije tih institucija u skladu s člankom 45.i stavkom 3. na temelju informacija koje te institucije dostave nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima u skladu s člankom 45.i stavkom 1.
3. EBA na svojim internetskim stranicama objavljuje godišnje informacije na isti dan na koji institucije i subjekti objave svoje financijske izvještaje ili što prije moguće nakon tog dana.

EBA na svojim internetskim stranicama objavljuje polugodišnje i tromjesečne informacije, ako je primjenjivo, na isti dan na koji institucije i subjekti objave svoja financijska izvješća za odgovarajuće razdoblje ili što prije moguće nakon tog dana.

Svaka odgoda objave informacija iz stavka 1. u odnosu na dan objave relevantnih financijskih izvještaja mora biti razumna.

4. EBA na svojim internetskim stranicama stavlja na raspolaganje arhivu informacija koje se trebaju objaviti u skladu s ovim člankom. Ta arhiva mora biti dostupna u razdoblju koje nije kraće od razdoblja pohrane informacija sadržanih u financijskim izvješćima institucija ili subjekata koje je utvrđeno nacionalnim propisima. Podaci koje institucije ili subjekti izrade i dalje su u njihovu vlasništvu te su oni i dalje odgovorni za njihovu točnost.

Članak 128.c

Simulacije upravljanja krizama

1. EBA koordinira redovite analize na razini Unije radi ispitivanja primjene ove Direktive, Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća* i Direktive 2014/49/EU u prekograničnim situacijama i u sljedećim aspektima:
 - (a) suradnji nadležnih tijela tijekom planiranja oporavka;
 - (b) suradnji sanacijskih tijela i nadležnih tijela prije propasti i tijekom sanacije institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) ove Direktive, među ostalim u provedbi sanacijskih programa donesenih na temelju članka 18. Uredbe (EU) br. 806/2014.
2. EBA sastavlja izvješće u kojem navodi ključne rezultate i zaključke analiza iz stavka 1. To se izvješće objavljuje.

Članak 128.d

Prijelazne odredbe

1. Odstupajući od članka 45.b stavka 1.a, depoziti primljeni prije... [24 mjeseca plus jedan dan od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] koji ispunjavaju uvjete iz članka 45.b stavka 1. prvog podstavka, članka 45.c stavka 2.a drugog podstavka ili članka 45.f stavka 2. točke (a) mogu biti uključeni u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza do... [36 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].
2. Na prijelazna razdoblja u kojima institucije ili subjekti iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive moraju ispuniti zahtjeve utvrđene u članku 45.e ili 45.f ove Direktive ili zahtjeve koji proizlaze iz primjene članka 45.b stavka 4., 5. ili 7. ove Direktive, ovisno o slučaju, koje su sanacijska tijela odredila prije... [24 mjeseca plus jedan dan od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] ne primjenjuje se članak 1. točka 39. podtočka (a) Direktive (EU) 2026/... Europskog parlamenta i Vijeća^{**+}.

⁺ SL: molimo u tekst umetnuti broj ove Direktive o izmjeni i dopuniti odgovarajuću bilješku.

-
- * Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).
- ** Direktiva (EU)2026/... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu mjera rane intervencije, uvjeta za sanaciju i financiranja mjera sanacije te Direktive 2014/24/EU u pogledu usluga vrednovanja u sanaciji (SL L ..., ELI: ...).”;

67. u odjeljku B Priloga umeće se sljedeća točka:

„(5.a) opis obveza institucije i svih njezinih pravnih subjekata na koje se primjenjuje pravo treće zemlje, uključujući:

- njihov iznos,
- njihov sastav, uključujući profil dospijea,
- mjerodavno pravo treće zemlje,
- njihov red prvenstva u redovnom postupku u slučaju insolventnosti,
- je li obveza isključena na temelju članka 44. stavka 2.,

- uključuju li u ugovornim odredbama odredbu koja se zahtijeva na temelju članka 55. stavka 1. ove Direktive i članka 52. stavka 1. točaka (p) i (q) te članka 63. točaka (n) i (o) Uredbe (EU) br. 575/2013,
- ako je utvrđeno da je iz pravnih ili drugih razloga neizvedivo uključiti odredbu o ugovornom priznavanju *bail-ina* u skladu s člankom 55. stavkom 2., kategoriju obveze na temelju članka 55. stavka 7.”.

Članak 2.

Izmjena Direktive 2014/24/EU

U članku 10. Direktive 2014/24/EU dodaje se sljedeća točka:

„(k) usluge vrednovanja iz članaka 36. i 74. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća*.

* Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).”.

Članak 3.

Prenošenje

1. Države članice do ... [24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] donose i objavljuju mjere potrebne radi usklađivanja s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

One primjenjuju te mjere od ... [24 mjeseca plus jedan dan od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 4.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 1. točka 65. primjenjuje se od ... [jedan dan od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni], a članak 1. točka 44. podtočke (b) i (c) primjenjuju se od... [24 mjeseca plus jedan dan od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].

Članak 5.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u ...

Za Europski parlament

Predsjednica

Za Vijeće

Predsjednik/Predsjednica
